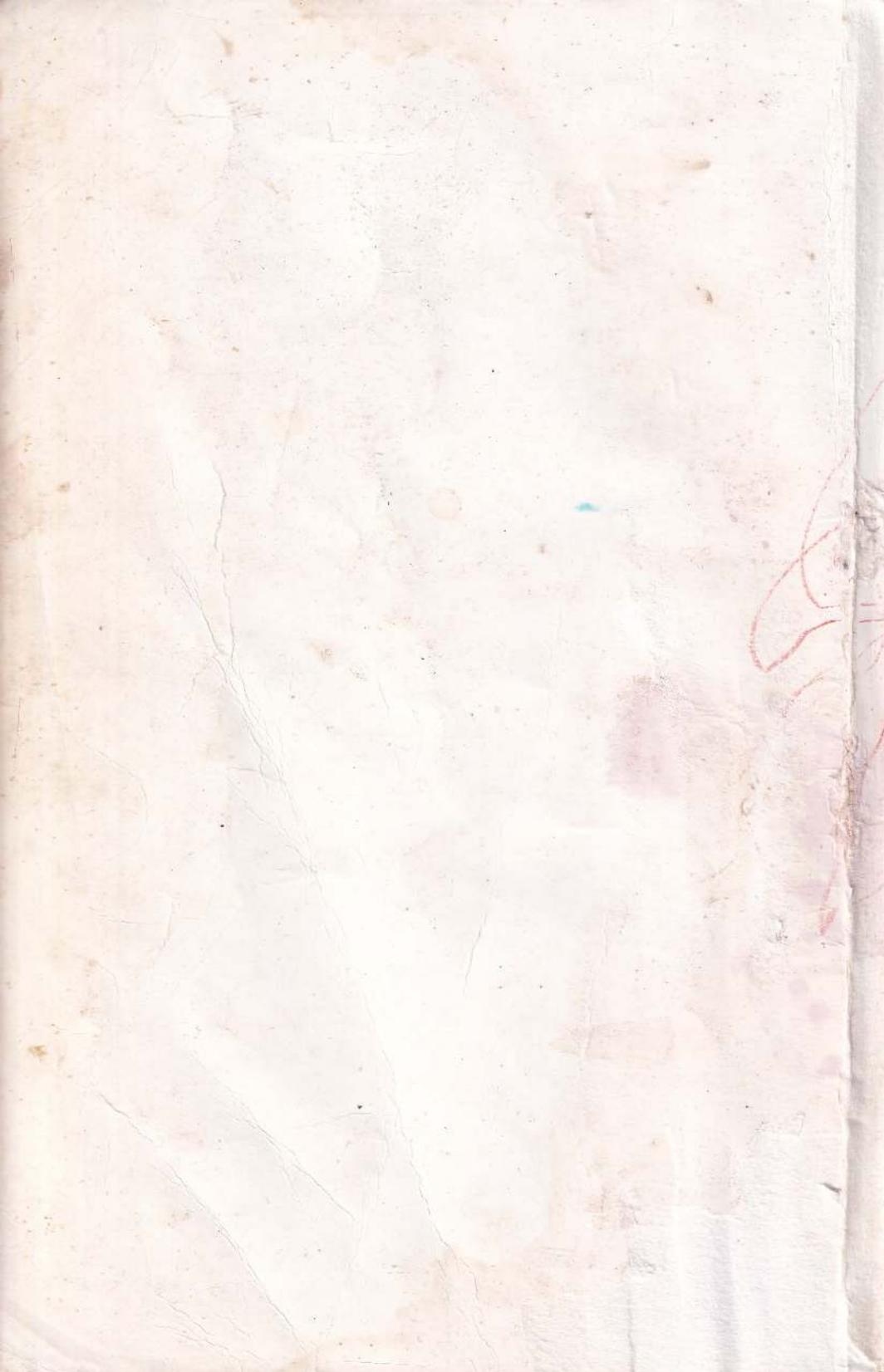


யாழ்ப்பாணம் - அரியலூர்
தருமதி சற்குணம் - லோகேந்திரன்
அவர்கள் கிரைவனடி சேர்ந்தமை குறித்த

நினைவு மலர்

IN THE LOVING MEMORY OF
MRS. SATKUNAM - LOGENTHIRAN
41, VIPULANANTHAR VEETHY, COLUMBUTHURAI, JAFFNA.
03 - 09 - 2002



2
சுவாமி



மண்ணகம்
13-02-1948

விண்ணகம்
04-08-2002

யாழ்ப்பாணம் - அரியாலையூர்
அமரர் திருமதி சற்குணம் லோகேந்திரன்
அவர்கள்

இறைவனடி சேர்ந்த ததி வெண்பா
சித்திரபாணு ஆண்டில் எத்தசையோரும் போற்ற
கித்தரையை நத்துமே ஏகினை - சற்குணா
குாயிறு நாளில் ஆடி அபரபக்க ஏகாதசியில்
போயினையோ புண்ணியப் பெண் நீயாக.



திருமதி சற்குணம் .லோகேந்திரன் அவர்கள்

வாழ்க்கை வரலாறு

இந்து சமுத்திர நித்திலம் எனத்திகழ்
ஈழந்தன்னில் வடபால் ஆங்கோர்
மருத்துவர் தன்னொரு கணக்காளர் பலரும்
பேராசிரியரும் பெருகிசை வல்லாரும்
விநாயகன் அருள்கொடு மேவிடும் பழம்பதி
அரியாலை என்னும் அப்பதி அதனிடை
கார்காத்த வேளாண் குலத்திலகராம்
சுப்பிரமணியம் பொன்னையா என்பாரிடத்தே
சிதம்பரப்பிள்ளை சரஸ்வதிப்பிள்ளை பால்
உதித்த சற்புத்திரியே சற்குணம் ஆவாள்
இவர் தம் உடன்பிறப்புகளாக பத்மநாதன் பத்மாவதியை
முத்தோராகவும் தர்மபூபதி, இராஜேஸ்வரன், ஏகேஸ்வரன்
பத்மலோசனியை இளையோராகவும் கொண்டவராம்
தங்கை நல்லாளும் தன் கல்வி அறிவினை
ஸ்ரீபார்வதி அதனிடைச்சிறந்து பின்
ஸ்ரான்லிக் கல்லூரியில் மேவிடும் ஆசையில்
அரியாலைப் பதிக்கண் கணக்காளான
காசிப்பிள்ளையின் ஒன்பது சிறாருள்
லோகேந்திரன் என்னும் வர்த்தகன் தன்னை
பொருந்திய காரணம் கண்டு உவப்போடு
அவளின் இருபத்தேழ் அகவை தன்னில்
மணவினை இயற்றிய மாண்பது தன்னால்
என் என்னும் சற்புத்திரனும்
பகீர்தா என்ற பெயரினர்.
என் இருவரும் சேர்ந்து வாழ்குவராம்

உறவினர் உற்ற முயற்சி தன்னால்
 ஐக்கியராச்சியம் வாழ்க்கையில் உயர் படிப்பினை நாடி
 பகீரதனும், பகீரதியும் படித்துமே வருவர்
 இந்நிலை தன்னில் சற்குணம் என்பார்
 தீரானோயின் கோரப்பிடியினால்
 கொழும்பில் வந்து ஐம்பதுநால் வயதில்
 அந்தோ கொடுமை கொடுமை என
 உற்றார் உறவினர் புலம்ப பூதலம் நீத்தே
 ஏகினாள் அந்தோ!

சற்குணம் என்பார்க்கு,

பத்மநாதன் இந்திராணியால் டினைஷ், லவேந்திரா என்பாரும்
 இராஜேஸ்வரன் சரோஜாபால் விதூரன், பிருந்தா என்பாரும் ஏகேஸ்வரன்
 நளாயினிபால் ஆதவன் அனகனும் மருமக்களாவர். மேலும் பத்மாவதி
 பாலசுப்ரமணியம் என்பார்க்கு கஜேந்திரன், விஜிதா என்பாரும் தர்மபூபதி
 அமரர் வரதராஜபால் சத்யை என்பாரும் பத்மலோசனி ஜெயானந்தன்
 இடத்து தனுஷியா, பிரசன்னா என்பாரும் பெறாமக்களாகவே மிளிர்குவர்
 சிறப்போடு. சற்குணம் அவரிற்கோ கணவன் வழியதனால் மைத்துனர்
 எண்மராம் அமரர் கிருஷ்ணபிள்ளை மனையாள் யசோதாதேவியும்,
 செளந்தர்ராஜா மனையாள் உருத்திராதேவியும், லோகேஸ்வரன்
 மனையாள் தில்லைநாயகியும், துரைசிங்கம் மனையாள் தவகுமாரியும்
 செல்லத்துரை மனையாள் அருந்ததியும், கனகரத்தினம் மனையாள்,
 சிவயோகமும், தவஞானம் மனையாள் பத்மாதேவியும், சோதிரா
 மனையாள் மோகனகுமாரியும் எண்மைத்துனரும் அவர்
 மனைவியரும் ஆவர்.

ஆறாத்துயர்கண்டு அனைவரையும் அசையவைத்து
 தீராய் பிணியெல்லாம் தீர்த்துலைந்தாய் பெண்
 ஆராய்ந்து பார்த்தால் அ. தெல்லாமே குறைத
 நமக்கு வேண்டும் கதிக்கு மருந்தும் நம்மிடமே

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

தோடுடையசெவிய யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூழ
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே

இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய்
தொடரினு முனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினி லடக்கிய வேதியனே.
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்பொரு ளாவது
நாதன் நாம நமச்சி வாயவே

திருநாவுக்கரசர்

தேவாரம்

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
ஹாதென் வயிற்றி னகம்படிமே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
றேனடி யேனதி கைக்கெடில
ரீரட்டா னத்துறை யம்மானே

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

மாதர்மயிற் பீலியும் வெண்ணுரை உந்தித்
தாதாரக் கொணர்ந்தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபால்
போதார்ந்தன பொய்கைகள் குழுந் துறையூர்
நாதா உனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லெனென லாமே.

தலைக்குத் தலைமாலை அணிந்த தென்னே
சடைமேற்கங்கை வெள்ளம் தரித்த தென்னே
அலைக்கும் புலித்தோல்கொண் டசைத்த தென்னே
அதன்மேற் கதநாகம் கச்சார்த்த தென்னே
மலைக்கு நிகரொப் பனவன் திரைகள்
வலித்தெற் றிமுழங் கிவலம் புரிகொண்
டலைக்குங் கடலங் கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே.

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்ககை
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை யணிர
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லா லினியாரை நினைக்கே

திருவாசகம்

பால்நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளிபெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெளுந் தருளுவதினியே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

குழலொலி யாலொலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று
விம்மி மிகுதிரு வாருரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி
யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழஅடி யாரொடுங் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருமந்திரம்

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே.

திருப்புராணம்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்

திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி

இராகம் : நாட்டை

தாளம் : ஆ

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன

தனதான.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுகன்

அடிபேணிக

கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ

கற்பக எனவினை

கடிதேகுப

முத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்

மற்பொரு திரள்புய

மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவீழ் மலர்கொடு

பணிவேளை

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோளே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புளம் அதனிடை	இபமாகி
அக்குற முதளுடன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கணம் மணமருள்	பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

பாட்டினத்தார் பாடல்

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லாம்
அன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் லறமுநட்டும்
ஒன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
பன்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே.

பாட்டமொன் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சந்தைக்
பாட்டமென் றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீர்
பாட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே.

தூற்ற திண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
பாதூற் றெப்போதும் புகலுநெஞ்சே யிந்தப் பூதலத்தில்
தூற்ற செல்வமென் தேடிப் புதைத்த திரவியமென்
பாதூற் ற வூசியும் வராது காணுங்கடைவழிக்கே.

அன்பின் மனைவிக்கு!

“அரியது கேட்கின் வரிவடி வேலாய்
மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்தலும் அரிதே
மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்த காலையும்
மூங்கையும் செவிடும் கூனும் குருடும்
பேடும் நீங்கிப் பிறந்தலும் அரிதே
பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையும்
ஞானமும் கல்வியும் நன்குறல் அரிதே
ஞானமுங் கல்வியும் நன்குறும் ஆயினும்
தானமும் தவமும் தரித்தலும் அரிதே
தானமும் தவமும் தரித்தாற்க் கல்லது
வானவர் நாடு வழிதிற வாதே”

என்ற ஓளவையார் பாடலின்படி எனது மனைவி அனைத்தும் பெற்று சிறப்புற வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சிறுவயதில் தாய், தந்தையருக்கு உதவியாக இருந்ததுடன் சகோதரர்களுக்கும் உதவியாக இருந்தார். பின் 1975-05-12இல் திருமணமாகி குடும்பப் பெண்ணாக சிறப்புற விளங்கி வந்தார். இவரது நோக்கம் பிள்ளைகளை நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வருவதேயாகும். மகளை சிறுவயசில் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி உயர்கல்வி கற்பித்து மனநிறைவு கண்டபின் மூத்த மகளையும் வெளிநாட்டுக்கு கல்வியை தொடர அனுப்பி வைத்தார். மகள் பகீர்தாவையும் தன்னுடன் வைத்திருந்து நன்றாகப் படிப்பித்தார். மகள் படித்து முடியும் வரை தான் இருக்க வேண்டாமென்று இறைவனை வேண்டி நின்றார் காலமும் காலனும் அடையாத இடமளிக்கவில்லை.

1999 நவம்பரில் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டு வைத்தியம்

பின்னர் எதுவித வருத்தமும் இன்றி வாழ்ந்து வந்தார். 2000ம் ஆண்டில் இந்தியா சென்றும் வைத்தியப் பரிசோதனைகள் அவருக்கு மேற்கொண்டோம். தனது வாழ்நாளில் விரதங்கள் பிடிப்பதும் கோவிலுக்கு செல்வதும் தான் தனது நிம்மதியாக கருதி வாழ்ந்து வந்தார். எந்தக் கோயிலுக்கு சென்றாலும் அங்கு தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வணங்குவதை பார்த்து எனது மனமும் தானாகவே இறைவனை வணங்கும். 2002 மாசி மாதம் 16ம் திகதி பொன்னம்பலவாணேச்சரர் ஆலயம் சென்று வந்தார். 22ம் திகதி திடீரென ஏற்பட்ட சத்தி வருத்தம் திரும்பவும் வந்து விட்டதை உணர்த்தியது. தான் மேற்கொண்டு வாழப் போவதில்லை எனத் தெரிந்தும் இறைவனை வேண்டி நின்றார். மகனின் பட்டமளிப்பு விழா படங்களை பார்த்ததுடன், பின்னர் மகன் வந்து நின்று தனது கடமைகளைச் செய்வதையிட்டு முழு நிறைவுடன் இருந்த மனைவியின் வருத்தத்தின் பொழுதும் பிரிவின் பொழுதும் பிள்ளைகளின் தாய்ப்பாசம் எவ்வளவு என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அம்மா எம்மை விட்டு பிரியப் போகின்றார் என தெரிந்தும் அவருக்கு அவர்கள் செய்த தொண்டையும் கொடுத்த உணவுகளையும் என்றும் என்னால் மறக்க முடியாது.

எனது மனைவி தனது தாய் தந்தையருடன் தனது இறுதி கடமைகளை செய்ததுடன் தனது சகோதரர்களுக்கும் தன்னாலான உதவிகளை செய்துள்ளார். எனது மனைவி செய்த பணிவிடைகளை எனது மனைவிக்கு எனது பிள்ளைகள் செய்து விட்டார்கள்.

மனைவியின் ஆத்மா சாந்தியடைய நானும், எனது பிள்ளைகளும் யாரின் நோக்கங்கள் சிந்தனைகளின்படி நடந்து கொள்வோம். அத்துடன் அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

இங்ஙனம்

அன்பின் கணவன்.



எங்கள் அருமை ஆருயிர் அம்மா!

அம்மா! நாங்கள் இறைபக்தி, அன்பு, பாசம், கடமை, கட்டுப்பாடு, பொறுமை, கண்டிப்பு எல்லாம் அறிந்து கொண்டோம். உங்களிடமிருந்து நீங்கள் அம்மாவாகக் கிடைத்ததற்கு முற்பிறப்பில் நாங்கள் செய்த நல்வினை தான் காரணம் என்று எண்ணி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தது ஆண்டவனுக்குப் பொறுக்கவில்லை போலும். எங்களுடன் நீங்கள் வாழ்ந்தகாலம் போதும் என்று தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்று விட்டார்.

அம்மா! நீங்கள் எங்களை சிறுவயதில் இருந்து உங்களது உயிரினும் மேலாக வளர்த்து வந்தீர்கள். எப்படி மனம் வந்தது உங்களுக்கு எங்களை விட்டு சென்று விட. அம்மா! நீங்கள் அதிகாலையில் குளித்து நீர்கூட அருந்தாது ஆள்நடமாட்டம் இல்லாத நேரமாகப் பார்த்து கோயிலுக்கு சென்று விட்டு வந்து விடுவீர்கள். நீங்கள் ஒரு வருடத்தில் விரதம் இல்லாமல் இருந்த நாட்களை நான் கண்டது குறைவு. உங்களைப் பார்த்துத் தான் நாம் இன்று இறைவனது நல்லநாள் இது வென்று அறிந்து கொள்வோம். அம்மா! நாங்கள் நீங்கள் யாராவது தெரிந்த ஆட்களை கோயிலுக்குள் கண்டனீர்களா? எனக் கேட்டால் நான் கோயிலுக்கு கும்பிடத்தான் போனானே தவிர ஆட்களைப் பார்க்கப் போவதில்லை எனக் கூறுவீர்கள். இதிலிருந்து நான் அறிந்து கொண்டேன் அம்மா இறை பக்தி என்றால் என்ன என்று. அம்மா! நீங்கள் கோயிலில் கொடுக்கும் பிரசாதத்தைக் கூட நீங்கள் உண்ணாது பிள்ளைகளுக்கு என்றுதான் கொண்டு வருவீர்கள். அப்படிப்பட்ட உங்களை எங்களிடம் இருந்து பிரிக்க ஆண்டவனுக்கு எப்படித்தான் மனம் வந்ததோ?

அம்மா! நான் சிறுவயதில் இருந்து குழப்படி பிள்ளையாக வளர்ந்து வந்தேன். ஆனால் நீங்கள் என்னை பேசி இருப்பீர்களே தவிர ஒரு நாளும்தான் எனக்கு அடித்தது கிடையாது. என்னை எனது பேசுவீர் விட்டு நானாக எல்லாவற்றையும் பட்டு உணர்ந்து திரும்ப அளவிற்கு நல்ல வழி காட்டினீர்கள் இதிலிருந்து அறிந்து கொள்ள உங்களது அன்பினையும், பாசத்தினையும்.

அம்மா! அப்பாவிற்கும் எங்களிற்கும் நீங்கள் ஒரு ந

குறையும் விட்டிருக்கமாட்டீர்கள். நீங்கள் ஒரு மாமிசம் சாப்பிடாதவராக இருந்து கொண்டு எங்களிற்கு நல்ல வடிவாக சமைத்துத் தந்திருப்பீர்கள். மாமிசம் சாப்பிடுகின்ற நாள் வருகின்றது என்றவுடன் முதல் நாளே அப்பாவிடம் எங்களுக்கு விருப்பமானது சொல்லி விடுவீர்கள்.

அம்மா! நீங்கள் ஒரு நாள் கூட நாங்கள் ஏதாவது கேட்டு இல்லையென சொன்னது கிடையாது அது என்ன விடயமானாலும் சரி, ஒரு வேலை கூட நீங்கள் எங்களிடம் சொல்லி செய்து தரும்படி கேட்டது கிடையாது. நாங்களாக செய்ய வந்தாலே நீங்கள் தருவது சுலபமான வேலையைத் தான். அம்மா இதிலிருந்து தெரிந்து கொண்டேன் நீங்கள் எங்களிற்கு செய்த கடமைகளை.

அம்மா! நீங்கள் ஒருநாள் கூட பெரிதாக சிரித்ததையோ தேவையல்லாத விடயங்களை கதைத்ததையோ நான் பார்த்ததில்லை. தெரிந்தவர்களைக் கண்டால் அளவுடன் கதைப்பதையும் தெரியாதவர்களைக் கண்டால் உங்களிடம் காணப்பட்ட இயல்பான ஒதுக்கத்தையும் கண்டு பிரமித்திருக்கிறேன். யாராவது பிடிக்காதது ஏதாவது சொன்னாலோ செய்தாலோ, நீங்கள் அவர்களுடன் ஒன்றும் கதைக்காததை வைத்து அறிந்து கொள்வார்கள் உங்கள் கோபத்தை, இவற்றிலிருந்து நான் அறிந்து கொண்டேன் அம்மா! பெண்கள் என்றால் பொறுமையுடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் இருக்கவேண்டும் என்று.

அம்மா! எல்லா விடயத்திலும் எங்களுடன் அன்புடன் இருக்கும் நீங்கள் படிப்பு விடயம் என்றவுடன் எங்களிடம் காட்டும் கண்டிப்பு எங்களை எப்பொழுதும் வியக்க வைத்திருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் ஏதாவது பிழை செய்தால் உங்களை ஏதாவது சொல்லி சிரித்து சமாதானப்படுத்தலாம். ஆனால் படிப்பு விடயத்தில் நீங்கள் இவைகள் ஒன்றுக்கும் எங்களது சமாதானத்தை ஏற்கமாட்டீர்கள். எப்பொழுதும் எங்களுக்கு “தெரியாது” என்று ஒரு அலுவலும் கிடையாது பற்றறையும். திரும்ப திரும்பச் செய்தால் எல்லாம் தெரியவரும் சொல்லிச் சொல்லி நம்பிக்கையை வளர்த்து வந்தீர்கள் அம்மா. இதில் உங்களது கரைச்சல் தாங்கமுடியாமல் படிப்பை நிறுத்திப் போன நாங்கள் பின் ஈடுபாட்டுடன் படிப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர்

நீங்கள். பரீட்சைகள் வரும் போது “இன்னமும் சோதனைக்கு இவ்வளவு நாள்தான் இருக்கிறது.” என நாட்களை சொல்லி அதுவரை படி பின்பு உன்னை படிக்கச் சொல்லி கேட்க மாட்டேன் என்று சொல்லிச் சொல்லியே ஒவ்வொரு பரீட்சையிலும் எங்களை சித்தியடைய வைத்த கெட்டிக்கார அம்மா நீங்கள். பரீட்சையின் போது “பயப்படாமல் கேள்வியை திரும்பத் திரும்ப வாசித்து கவலையீனப் பிழைகளை விட்டுவிடாமல் வடிவாக நேரத்தையும் அவதானித்து விடை எழுதிவிட்டு வா” என்று சொல்லி அனுப்புவீர்கள். பரீட்சை நாள் காலையில் உங்களது முகம் காணாவிட்டல் எங்களுக்கு பரீட்சை கஸ்டமாக இருக்கும் என்று தெரிந்து ஒவ்வொரு நாளிலும் விடிய வந்து தலையை தடவி “நான் வெளியில் போகப்போகிறேன் என்னைப் பார்த்துவிட்டு விடுங்கள்” என்று சொல்லி எழுப்பி விடுவீர்கள். இனி நாங்கள் யாரது முகத்தைப் பார்த்து எமது பரீட்சை நாட்களைக் கழிப்பது. தற்காலிகமாகத் தான் என்று இங்கு எனது பரீட்சைநாள் துணையாக உங்களது படத்தைப் பார்த்து தேறிவந்த எனக்கோ இன்று நிரந்தரமாக படத்தை தந்து விட்டு போக எப்படி உங்களுக்குமனம் வந்தது. ஒவ்வொரு பரீட்சை முடிவுகளும் சொல்லும் போதும் உங்களது முகம் மலரும் விதம் கண்டு மகிழ்ந்தவர்கள் நாங்கள். உங்களது முக மலர்ச்சிக்காக எத்தனை சோதனைகள் என்றாலும் நாங்கள் சித்தியடைய தயாரென எண்ணியிருந்தோம். நீங்கள் எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடன் இருக்க வேண்டும் என்றால் “நீங்கள் படித்து நன்றாக வந்தால் நான் எப்பவும் இப்படியே சிரித்த முகத்துடன் இருப்பேன்” என்று சொல்லிவிட்டு உங்களது அன்பு மகனின் படிப்பு முடிந்ததை கண்டவுடன் அடி உங்களுக்குக் காணும் என்று ஆண்டவன் தன்னுடன் அழைத்து சென்று விட்டானே.

அம்மா! பிடிவாதத்துடன் நின்று உங்களது ஒரே பன்னிரெண்டு வயதில் வெளிநாடு அனுப்பினீர்கள் “அவன் ந வந்தவுடன் நான் பிள்ளையுடன் போய் இருக்க வேண்டும்” சொல்லிக் கொண்டு இருந்தீர்கள். அவன் நன்றாக வந்த இந்த உலகத்தை விட்டு உங்களை கடவுள் கூட்டிக்கொண்டு அளவிற்கு நீங்களும் நாங்களும் விட்ட பிழைதான் என்ன?

நீங்கள் நடந்தால் நிலத்திற்கு கூட நோகாதே. அப்படிப்பட்ட உங்களை இவ்வளவு விரைவாக எங்களிடம் இருந்து பிரிக்க நாங்கள் அறிய பிழை எதுவும் செய்யவில்லை ஒரு வேளை கடவுளை அதிகமாக கும்பிட்டது தான் நாங்கள் செய்த மிகப் பெரிய பிழையோ, அறியோம் அம்மா.

அம்மா! உங்களுடன் இருக்கும் வரை நானும் எனது தங்கையும் இன்று வரையிலும் வெளியில் சென்று விட்டு வந்து அங்கு நடக்கும் விடயங்கள் பகிடுகள் எல்லாம் உங்களுக்கு சொல்லாமல் இருந்தது கிடையாது. எல்லாவற்றையும் கேட்டு மிகவும் சந்தோஷப்படுவீர்கள். எங்களுக்கு படிப்பித்தவர்கள், எங்களுடன் படித்தவர்கள் எல்லோரதும் விபரங்கள் கூட உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் படிப்பு விபரங்கள் சொல்லும் போது கூட நீங்கள் தான் சோதனை எழுதுகின்ற மாதிரி எரிச்சல்படாமல் கேட்பீர்கள். பின்பு கேள்வி நாங்கள் கேட்டாலும் பதில் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு கிரகித்து வைத்திருப்பீர்கள். நாங்கள் இல்லாத நேரம் வானொலியிலோ, தொலைக்காட்சியிலோ எங்களது படிப்பிற்கு தேவையான விபரங்கள் ஏதாவது வந்தால் எழுதி வைத்திருப்பீர்கள். இவற்றையெல்லாம் நினைத்து தாங்க முடியவில்லையே அம்மா. அப்பா உட்பட யாராவது எங்களது படிப்பு விபரங்கள் படிக்க செல்லும் இடங்கள் பற்றி கேட்டால் நாங்கள் சொல்லியவற்றை கொண்டு நீங்கள் தொகுத்து அவர்களுக்கு சொல்லும் போது பார்க்க எங்களுக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கும். பிள்ளைகள் தனக்கு வந்து எல்லா விபரங்களும் சொல்கிறார்கள். ன்னிதம் மிகவும் அன்பாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, சொல்லி சிழ்வீர்களே.

அம்மா! தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் தவிர உங்கள் சின்னமகள் நீங்கள் தடவாமல் நித்திரை கொண்டதையோ பதையோ நீங்கள் சாப்பாடு கொடுக்காமல் அவள் ^{1.க} "தையோ நான் அங்கிருக்கும் வரை காணவில்லை. அவள் ^{1.க} "படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தானோ நீங்கள் நேரத்தில் அவளருகில் இருந்து நீங்கள் பட்ட கஸ்ரத்தையும் னையையும் காட்டியுள்ளீர்கள். இவ்வளவு சின்னவயதில் அவளிடம் உங்களைப் பிரிக்க கடவுளுக்கு எப்படித்தான் மனம் வந்ததோ

நான் அறியேன் அம்மா.

அம்மா! எனக்கு நேற்றுதான் நீங்கள் என்னிடம் “பாப்பி அம்மாவுக்கு என்னமாதிரி வருத்தம் வந்திருக்கிறது பாத்தியோ?” என்று சொல்லி அழுதமாதிரி இருக்கின்றது. ஆனால் இன்று நீங்கள் எங்களுடன் இல்லை என்பதை ஏற்க மனம் மறுக்கிறின்றது. நான் நினைத்தேன் உங்களுக்கு சிகிட்சை செய்தவுடன் வருத்தம் சுகம் வந்து விட்ட தென்று. எல்லா வைத்தியர்களும் உங்களை பரிசோதித்து வித்தியாசமாக ஒன்றும் இல்லை நீங்கள் கனகாலம் இருப்பீர்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் கனவில் கூட நினைக்கவில்லையே உங்களுக்கு மீண்டும் வருத்தம் வரும் என்று. இப்படி என்று தெரிந்திருந்தால் நான் ஒரு நாளும் உங்களை விட்டு பிரிந்திருக்கச் சம்மதித்திருக்கமாட்டேனே. நாங்கள் எல்லாரும் உங்கிருந்து கொண்டு என்ன செய்வது என்று நினைத்து வெளிக்கிட்டு உங்களுக்கு மீண்டும் வருத்தம் வந்த போது உங்களது வருத்தம் பார்க்க முடியாத பாவியாக இருக்கின்றேனே என்று கலங்கிக் கொண்டிருக்க கடைசியில் உங்களது முகம்கூட பார்க்க முடியாத பாவியாகிப் போனேனே அம்மா. தற்காலிகமாக உங்களைவிட்டு பிரிவதையிட்டு வெளிநாடு வர இருக்கும் நேரத்தில் நான் உங்களுடைய பார்த்துக் கொண்டிருக்க “ஏன்மா இப்படி என்னைப் பார்க்கிறாய்” என்று கேட்பீர்களே. நான் அப்படி பார்த்தது காணும் என நினைத்து என்னை மறுபடியும் பார்க்காமல் விட்டுவிட்டீர்களே அம்மா. பின்பு “உன்னைத்தான் அப்பா கனகாலம் வைத்துப் பார்த்தவர் நீதான் அவரைப் பார்க்க வேண்டும்” என்றும், நான் எனது ஆம்பிளை பிள்ளையை சின்ன வயதில் அனுப்பி விட்டேன் நீ போய் அவனிற்கு தேவையானதை செய்து கொடுத்து அவனைப்பார் என்றும் “நீ வெளிநாடு சென்றால் சின்னப்பிள்ளையை நீ பார்ப்பாய் என்று எனக்கு தெரியும்” என்று கூறினீர்கள் இவையெல்லாம் நீங்கள் எனக்குத் திறுதி நேரத்தில் இட்ட கட்டளைகள் என்று நினைக்கும் போது தாங்க முடியவில்லையே அம்மா. இங்கு வர வெளிக்கிடும் போது “என்னை இனி நீ காணாமல் தெரியாது பிள்ளை” என்று நீங்கள் சொல்ல நான் என்னுடைய விசர்க்கதை கதைக்க வேண்டாம் என்றதை நினைத்து நினைப்பே கவலை அடைகின்றேன் அம்மா.

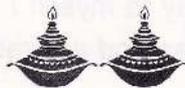
அம்மா! நாங்கள் தொலைபேசியில் கதைக்கும் நேரம் கொஞ்சம் பிந்தினாலோ நீங்கள் காட்டும் அவசரத்தில் இருந்து அறிவோம் அம்மா நீங்கள் எங்களுடன் கதைப்பதற்கு எவ்வளவு தவித்துக் கொண்டு இருக்கின்றீர்கள் என்று. எப்போது கதைத்தாலும் “எனக்கு இந்தவருத்தத்தைப் பற்றி தெரியாது தானே ஆனால் நான் சுகமாக இருக்கின்றேன்.” என்று கூறுவீர்கள்”. பின்பு எங்களுக்கு அறிவுரையும் படிப்பு விடயங்களையும் சொல்லிவிட்டு, வேறு என்ன? “காசு போகுது வைப்பம்” என்று சொல்லுவீர்கள் நாங்கள் பரவாயில்லை கதையுங்கோ என்று சொன்னாலோ “காசை அநியாயமாக காத்தீங்கோ” எனப்பேசுவீர்களே. எனக்கு அப்போது கூட தெரியாதே இனி உங்களுடன் கதைப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் பேய்விடும் என்று.

அம்மா! நீங்கள், எங்களை சொல்லில் அடங்கா கஸ்ரங்கள் பட்டும் எண்ணற்ற தியாகங்கள் செய்தும் வளர்த்து வந்தீர்கள். நீங்கள் சின்ன வயதில் இருந்துபட்ட கஸ்ரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஈடுகட்டும் விதமாக உங்களை நாங்கள் நல்லவடிவாக வைத்திருப்போம் என்று சொல்ல சிரிப்பீர்கள். நீங்கள் கஸ்டப்பட்டு எங்களை வளர்த்துவிட்டு எங்களைக் கஸ்ரப்படுத்தி உங்களை பார்க்கக் கூடாது என்று இறைவனிடம் போய் விட்டீர்களா?

பிறப்பவர்கள் எல்லோரும் இறப்பது அவன் செயல். அது உங்கள் வாழ்வில் ஒன்றையும் அனுபவிக்காது, எங்களைப் பார்த்து மகிழாது இவ்வளவு விரைவில் நடந்தது தான் எங்களால் தாங்க முடியவில்லை. நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். நீங்கள் எங்களுடன் இருந்து தெய்வமாக வழிகாட்டுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருக்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

என்றும் உங்கள்
அன்பு மகள்
பாப்பா



My dearest Amma:

Ammah ! no amount of words could describe how I feel about you. You are one of the most decent human being I have known and I was blessed to have you as my mother. Even though I only got to spend half of my 22 years with you, I feel as if you had been with me and will always be with me, guiding me.

One of the earliest memories I have of you is when you used to feed me. It doesn't matter where I was whether I was on top of the house, on a tree or playing about, you would come after me with a plate of food, feeding me. Something else I could never forget is how you used to read to me and prepare me for exams by asking questions whenever I had an exam at school, you spent your spare time trying to educate us. You taught me morality by gentle advices and never lay a finger on us when we misbehaved.

When you said you were going to send me to England, I was excited at the prospect of living in a different country. At the age of twelve, I never realized I would be living away from you for such a long time. I never realized until I got there that a major change in my life had taken place. I remember thinking in those days how might not see you again and that used to bring tears to my eyes. If I had understood that I was going to be away from you for a long stage of my life I don't think I would have left you.

However, I should thank you for what you have done for me. It is because you sent me to England at an early stage am at the position I am at now. You always believed whenever I found that I was struggling to keep up with at University, I used to say to myself I should do it for you, because you had high hopes and aspirations for me. I know

M. J. G. S. S. S.

sacrificed your life in bringing us up so I have always tried to live my life to make you proud.

One of my dreams was to show you the world. I always felt you were the only person in your family that never got to travel or do anything exciting. You were the responsible one, stayed at home and looked after your family. I felt it was my responsibility to change that. Now you have left us all, without enjoying the results of your hard work.

Ammah ! I could never forget how you used to stand by me even when you knew I had done wrong. There are some things I could never forget about you. I remember them like they were yesterday. Like the time we are an entire tub of ice cream at Galle Face; like how you used to buy me a soda everyday when I was waiting to go to England; like the month we spent in India and most of all the very last month I spent with you.

When I found out you were sick in 1999, it was the most devastating news I have ever received. I couldn't believe; you, my Ammah could have such a cruel illness. You were the most devoted, faithful and religious person I know. As far as I can remember you visited the temples every week, most of the times before you even got out of bed. You did endless amount of fasting, prayed to every single God I could think of. I never realized God could be so cruel. Perhaps, what some people say is true, if a person is truly devoted to , God will take them.

My illness prompted me to arrange the trip to India. I know you would love to visit the temples of India and we also have your health completely checked out. One of the most surprising news I'd ever heard was, when the doctor said

your operation has been successful and you could live a normal life. I never in my dream thought that only after 15 months later, the wretched illness would return and claim your life within six months. I wish all this was a nightmare that I could wake up from.

I am fortunate to have spent the last month of your life with you. Although it was the most difficult and painful time of your life, you saw the brighter side of the life. I admired the way you used to say, "What if I die of cancer, there are lots of infants and children dying of cancer". You are a selfless person, you wanted everyone to be happy and considered others' feelings throughout your life. Ammah ! you were one of the strongest person I have known. I only wish I could be as strong as you, to cope with your loss.

No amount of words could describe the feelings I have for you. I will never forget all the things you have taught me and my memories of you shall never fade. Even though you were only with us for a short time, you have taught us more than anyone could in a lifetime. Although it was painful watching you die, I am lucky and happy to have been near you. I am thankful I had you for my mother, even if it has only been for a short time.

May you rest in peace.

With love

Your only Son.



அம்மா!

“மாசி மாதம் இரண்டு சனிப்பிரதோஷம் வருகிறது நான் பொன்னம்பலவாணேச்சரர் கோயிலுக்கு போகிறேன் என்னுடன் வருகிறாயா” என கேட்டீர்கள் நான் “நீங்கள் தனியே செல்வதை விரும்பாது உங்களுடன் வருகிறேன் என கூறினேன்” அன்று மாசி 16ம் திகதி தலையை ஆட்டுகின்ற மாதிரி உள்ளதென எனது கையை பிடித்துக் கொண்டு கோயிலுக்கு வந்தீர்கள். கோயிலுக்கு சென்றால் கதைக்க மாட்டீர்கள். மூன்று முறை வலம் வந்து வீடு செல்லும் போது தான் கதைப்பீர்கள். அன்று நானோ, நீங்களோ நினைத்திருக்கவில்லை இது தான் எமது இறுதியான கோயிலுக்கு செல்லுதல் என்று.

எனது பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவரும் போதும் சரி, அதனை எடுக்க நான் பாடசாலைக்கு செல்லும் போதும் சரி நீங்கள் வீட்டில் இருக்கவில்லை. வைத்தியசாலையில் தான் இருந்தீர்கள். அம்மா நீங்கள் இறுதி நான்கு மாதங்களாக பட்ட துன்பம்-அதனை பிள்ளைகளுக்கு வெளிக்காட்டாது மறைத்த விதம் இப்பொழுது நினைத்தாலும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கின்றது. வீட்டிற்கு யார் விருந்தினர்களாக வந்தாலும் “மகள் என்ன செய்கிறாள் என்று கேட்டால்” “அவள் A/L படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். 2004இல் சோதினை வருகிறது. அது வரை நான் அவளுடன் இருக்க வேண்டும்” என கூறுவீர்கள் அடிக்கடி என்னை சின்னப்பிள்ளை என கூறுவீர்கள் த சின்னப்பிள்ளையை விட்டு விட்டுப் போக உங்களுக்கு எப்படி அம்மா மனம் வந்தது.

நீங்கள் வருத்தமாக உள்ள போது என்னிடம் “கோயிலுக்கு போ” என கூறுவீர்கள். நான் “கடவுளை கும்பிட்டதால் தானே இனி நான் கடவுளை கும்பிடமாட்டேன்” என கூறிய அப்படிச் சொல்லாதே” என கூறினீர்கள். அம்மா நீங்கள் கும்பிட்டது தான் தவறென்றால் நான் அந்த தவறை மாட்டேன் அம்மா.

நான் பரீட்சைக்கு படிக்கின்றேனோ இல்லையோ. ஆனால்

உங்களது கையில் என் புத்தகம் நிச்சயமாக இருக்கும். நீங்கள் நல்ல அம்மாவாக மட்டுமல்ல நல்ல வழிகாட்டியாகவும் எனக்கு இருந்துள்ளீர்கள். கோபப்படத்தெரியாத உங்களுக்கு நான் கோபக்காரியாக வந்து பிறந்தேன். அம்மா நான் ஒரு நாளும் காலை 5 மணிக்கு பிறகு நீங்கள் நித்திரை கொள்வதை கண்டது குறைவு. ஆயினும் நீங்கள் பகல் நேரங்களிலும் படுத்திருக்க தொடங்கினீர்கள். அம்மா நீங்கள் அண்ணா படிக்கும் வரை உயிருடன் இருக்க வேண்டுமென கூறுவீர்கள். ஏன் அப்படி கூறுகிறீர்கள். நானும் உங்கள் பிள்ளை தானே எனக் கேட்டால் சிரிப்புத் தான் உங்களது பதிலாக இருக்கும்.

அம்மா! நீங்கள் சமைத்துக் தந்து சாப்பிட்ட சாப்பாட்டின் சுவை என் நாலை விட்டு என்றும் அகலாது அம்மா நீங்கள் வருத்தமாக இருந்த போது நான் ஒழுங்காக பாடசாலை மற்றும் வகுப்புகளுக்கு செல்கின்றேனா என கவனித்துக் கொண்டீர்கள். வருத்தத்தில் நீங்கள் அலறும் போது “என்ன செய்கின்றது” என கேட்டால் கையை விரிப்பீர்கள்.

அம்மா! நீங்கள் பிள்ளைகளை ஒரு போதும் அடித்தது கிடையாது. எங்களிடம் வேலைவாங்கியதும் கிடையாது. அப்படி இருக்கையில் எப்படி அம்மா உங்களை எங்களிடம் இருந்து பிரிக்க ஆண்டவனுக்கு மனம் வந்தது. அம்மா ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வரும் ஏகாதசி நாட்களில் நீங்கள் விஷ்ணு கோயிலிற்கு போவீர்கள். நீங்கள் எங்களை விட்டு சென்றாலும் நீங்கள் எங்களுடன் இருந்து கடவுளாய் வழிகாட்டுவீர்கள் என நம்புகின்றேன். உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடை இறைவனை பிரார்த்திக்கிறேன்.

உங்கள் சின்னமாக...

பவா(பகீர்தா)



குஞ்சு!

ஐயா, அம்மாவுக்கு முன்றாவது பிள்ளையாகப் பிறந்து சின்னவயதில் இருந்து மிகவும் கஸ்டப்பட்டாய். உன் உடன் பிறப்புக்களுடன் நீ சிறிய வயதில் பாடசாலையில் கற்கும் போது விளையாட்டுத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கினாய். தனப்பனார் நீ சிறு பராயமாய் இருந்த போது இரவில் நித்திரை செய்யும்போது கண் விழித்து நித்திரை செய்வாய். அப்போது தகப்பனார் கூறுவார் “தம்பி இவள் குறைக்கண் நித்திரை செய்கின்றாள் கண்காலம் இருக்கமாட்டாள் என்று”. இதை உண்மை என்று நிரூபித்து விட்டாய் நீ கோவிலுக்கு தீட்சையுடன் செல்லும் போது உன்னுடைய முகப் பொலிவைப் பார்க்க முடியாது அம்மா. நீ கடைசி முடிவில் கணவன் பிள்ளைகள் எல்லோரையும் நடுத்தெருவில் விட்டு விட்டு சென்றாயோ? உன்னுடைய சகோதர சகோதரிகள் உன்னைக் காணாமல் தவிக்கின்றனர். கடைசி நேரத்தில் என்னால் கூட உன்னைக் காண முடியவில்லையே நீ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஏகாதசி திதியில் ஆண்டவனிடம் உன் உயிரை அர்ப்பணித்தாய் அம்மா. நாங்கள் துன்பத்தில் இருந்தாலும் நீ இறைவனிடம் சேர்ந்ததையிட்டு ஓர் அளவு மனதைத் தேற்றுகிறோம்.

இப்படிக்கு

அண்ணன்

பொ. பத்மநாதன்.



குஞ்சு !

அக்கா என்று அன்புடன் அழைப்பாய்

அன்புடன் வளர்த்தாய் என் பிள்ளைகளை

அன்பான கணவன் பண்பான பிள்ளைகள்

பட்ட துன்பங்கள் பறந்தோடும் வேளையில்

பாரிய நோயொன்று பாடாக வீழ்த்தியது

பறந்தோடி வந்தனர் உன் உறவுகள் - இன்முகத்துடன் பார்த்தாய்

பட்டது போதும் பாரினில் என்று

பாசமுடன் வளர்த்த பிள்ளைகள் பதற
 பாசக்கயிற்றை காலன் உனக்கு வீசியதென்ன
 நாமறியோம் பராபரமே
 குஞ்சு! அன்றும் இன்றும் என்றும் எங்களுடனேயே
 நீ இருப்பாய்
 உன் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கும்
 அக்கா குடும்பம்.



சின்னக்கா !

எழவராகப் பிறந்தோம்
 எளிமையாக வளர்ந்தோம்
 எள்ளையும் பகிர்ந்திடுவோம் ஏழாக
 எண்ணங்களைப் பரிமாறிடுவோம்
 ஏழ்கடல்கள் பிரித்தன எம்மை - கலங்கவில்லை நாம்
 உன் செல்வனை அழைத்தோம் எம்மருகில்
 உன்நிழலாக அவன் வளர்ந்தான் எம் அருகில்
 ஊக்கங்கள் பலகொடுத்தோம் 'உன்னை மகிழ்விக்க
 உயர்ந்து விட்டான் என்று நாமெல்லாம் மகிழ்கையில்
 உணர்ந்து விட்டாய் நீ, இறுதிநாட்கள் உனக்கென்று
 - சுயநலவாதி நீ

பல ஞானம் பெற்று பண்டிதன் ஆகிவிட்டான் என்மகன்
 பலன் பெற்றுவிட்டேன் போதும் இது எனக்கென்று
 பட்டமளிப்பு விழாவரை பொறுத்திருந்து பலரையும் பார்த்து விட்டு
 படைத்தவனிடம் போய்விட்டாய் நிறைவாக
 பாவிகள் நாம் கதறுகின்றோம் உன்பரிவு தாழாமல்.

சாந்தி!

தங்கை இரத்தி

அன்பே சின்னக்கா!

நீ எம்மைவிட்டு போனாலும்,

ஆசையாய் நீ தந்த அருஞ்சுவை உணவு

என் நாளை விட்டு அகலவில்லை.

காலமெல்லாம் அழுதாலும் கவலைகள் தீராது.

கனமேனும் உன் நினைவு எம்மைவிட்டு அகலாது.

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கும்.

ராசா, குடும்பத்தினர்



சின்னக்கா!

கடவுளை அதிகமாக கும்பிட்டு விட்டாய் இனிக்காணும் என்னுடன் வா என்று கூட்டிச் சென்று விட்டார். உன்னுடைய பிள்ளைகள் நன்றாக வரவேண்டும் என்று எவ்வளவு பாடுபட்டாய் எல்லாம் நிறைவேறிவர உனது கணவனையும், பிள்ளைகளையும் அந்தரிக்க விட்டு, என்றும் கவலைக்குரியவர்களாக்கிவிட்டு போகக் கூடாத வயதில் போய்விட்டாய். உனது மூத்த இருவருக்கும் இளைய நால்வருக்கும் தாய் தந்தையருக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் இருந்து பல உதவிகள் செய்துவிட்டு என்றும் உனது நினைவோடு இருக்கச் செய்து விட்டாய். எனது வாழ்க்கையில் கல்வி தொடக்கம் சகலவற்றிற்கும் ஒரு முன்னோடியாக இருந்தாய். இனிமேல் உனது நினைவுகள் என்னுடன் இருக்கும். நீ ஓரிடமும் போகவில்லை எங்களுடன் இருக்கின்றாய். உனது ஆத்மா சாந்திக்கு எனது குடும்பம் என்றும் பிரார்த்திக்கும்

அன்புத் தாயி

சிறி குடும்பம்

சின்னக்கா!

எங்கள் ஆருயிர் உடன் பிறப்பே!
விதிசெய்த சதியோ நாமறியோம்
இறைவா! பாதி வாழ்க்கையில் பறித்தது முறையோ?
உயிர்த்துடிப்பின் உளறல்கள் கேட்கின்றதா?
உமை மீண்டும் சந்திக்கும் பாக்கியம் கிடைத்திடுமோ?
இதயமுள்ள எங்கள் உயிர்கள் - உந்தன்
ஆத்மா சாந்திக்காக என்றும் பிரார்த்திக்கும்

இளைய சகோதரி

றூபி ஜெயானந்தன்

குடும்பம்.



எமது சகோதரனின் மனைவி,

அமைதியாக தன் குடும்பமே கோயில் என வாழ்ந்தவர். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து சைவமாக வாழ்ந்தாலும் தனது உற்றாருக்கும் உறவினருக்கும் அசைவம் சமைத்துப் பரிமாறியவர். அவரின் வாழ்க்கைக்கு மூன்று பெருமைக்குரிய வாரிசுகள். (எமது பெறாமக்கள்) அவர்களின் ஆராத்துயரும் அவர் கணவரின் அன்பும் மிகவும் ஆழமானது. ஆனால் பகவத்கீதை கூறுகிறது இறந்தவர்களை நினைத்துக் கவலைப்பாடாதே. எமது ஆத்மா உடலில் இருக்கும் வரை நாம் எமது கடமைகளை தூய்மையாக கழித்த பின் உடல் நிலை பாதிப்பால் ஆத்மா வேறு உடலை நோக்கும். இவ்வுலகில் எமது கடமைகள் எல்லாம் பூர்த்தி அடைந்தால் எமது ஆத்மா இறைவனடி நோக்கும். இது தான் எமது வாழ்க்கையின் அர்த்தம் இந்த வகையில் எமது மைத்துனி தனது கடமையை மேன்மையாக தூய்மையாக கழித்தார். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கும்

மைத்துன

Aunty Satkunam

Although I have been told many things about my Periamma before (for example that she helped organise my 2nd birthday party), my first actual memory of her is from my visit in 1998. I noticed that she was very tall and afterwards I wished that I were less height deficient and more like her. It was also in 1998 that I decided to call her 'Aunty Satkunam', because I thought that 'cuncha', as everyone else called her, was a dumb name, and that just 'Periamma' would get confusing. She found this hilarious, and even when I went again just this year, she still remembered and laughed about it.

I also remember making pottu in the back garden of the house, and that she sent Baba acca and I to the back of the garden to get some flowers to put in it. We also made thothal, and cali, some of which she let me feed to the cat, along with some rice and milk. The cat liked it so much that it followed us into the house and hid under the sofa!

One day she made thosai for us, and I remember that it was quite sour, so being quite a dumb child, I asked her if she put lemon in it. After that she laughed and laughed even though I thought I had asked a completely legitimate question.

She was also the one who introduced me to fresh jackfruit. For a person who was quite used to it coming in a tin or a cup from a can, you can imagine how surprised I was to see a giant green bowling ball in the middle of the Kitchen and I suppose the look on my face was quite amusing because she laughed for quite some time. She spent ages

pulling out the little pieces and trying to explain to me how to do it without tearing holes in them, even though I couldn't quite grasp it.

When I visited her this time around I was deeply saddened to see how much she had changed and how much pain she was in, even though she was still beautiful. However she still talked to me, and to my mum she said that I looked very pretty and that I seemed to be a very good girl, compared to she last time. When I asked what I did the last time, she said that I had been a good girl then, but now I seemed even better. I noticed that every time she had visitors she always made sure that they were given something to drink, and she wouldn't take no for an answer. She also made sure I was eating properly, and when someone told her that I hadn't eaten, she would always tell my mum to make me eat. Even with so much pain and sadness in her life, she was still smiling, just like always.

When I heard that she was gone, I was surprised at my relief, but I am glad now that all the suffering she went through is over, and I know I only appreciate that because I saw her at such a late stage in her illness.

Aunty Satkunam, there is much to miss, much to remember and much I wish I could tell you.

Tara Sathyai

She sleeps in a net and has a strange low voice always lies in her bed. She does not like drinking juice she cannot eat a lot. She is very tall but she can't Baba acca helps her when she has a bath and she

sit on a chair. She stays at home but she doesn't go into the Kitchen. She always needs the fan to be on. She is my mami.

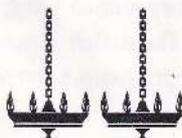
Ahthavan

Mami

She is my mami. She is happy but she is sick. She always puts the fan on. She is strange and has an unclear voice. She eats fruits and vegetables and she drinks orange juice. She also likes Tipi Tip, especially the green packet. She looks at lots of photographs. She is also in some of our photographs. She always sleeps in her bed under a net. She has a rocking chair with armrests. She sits and watches T.V and videos. She also reads a lot.

We make food for her because she never goes to the Kitchen. Once she got the towel for me because it was on the washing line and it was too high up. She also let us play outside.

Anaken



தாயெனும் தனிப்பெருமை.

அமரர் திருமதி சற்குணம் லோகேந்திரன்

கோயில் கோபுரத்தைப் பார்க்கும் போது ஏற்படும் பெருமித உணர்வும், தெய்வத்தை வணங்கும் போது கிடைக்கப்பெறும் அருள் பெற்ற நிலையும், சுகமான காற்றை சுவாசிக்கும் போது ஏற்படும் நிம்மதியும், இயற்கை அழகைத் தரிசிக்கும் போது ஏற்படும் பரவச உணர்வும் அம்மாவைக் காணும் போது ஏற்படவல்லன. ஆனாலும் அம்மாவின் தாயின் அன்புக்கு ஈடாக உலகில் எதனையுமே ஒப்பிட முடியாது.

தன் கருவிலே உருவாக்கி என்னைப்பற்றி கேட்கவும், பேசவும், வாசிக்கவும், என்னைப் பழக்கிய தவறுகளைக் கடிந்தும், தக்கனவற்றை ஊக்கியும், உலகத்தோடுலட்ட ஒழுக என்னைப்பற்றிய என் நன்மை வேண்டித் தெய்வங்களையெல்லாம் வழிபட்ட என் அம்மா என் நினைவில் என்றும் வாழ்ந்திருந்து, தத்தளிக்கும் போதெல்லாம் தயவு பாலிக்கின்றார்.

இறைவனின் அதி உன்னத படைப்பு “அம்மா” அவரது அன்புக்கீடாக இவ்வுலகில் எதையுமே உவமை கூறிக்கொள்ளல் இயலாது. அம்மாவுக்கு நிகர் அம்மாதான். என்றும் வாழும் இறைவனின் பிரதி அம்மா. நோய் நொடியில் இறந்த தாதி. பிரதிபலன் கருதாது. பணிசெய்யும் பெருமகள். தானயர்தம் தரமுயர்த்தும் ஏணி. பாசம் நிறைந்தவர். பண்பாய் வாழ்ப்பயிற்றுவிப்பவர், குற்றம் பொறுப்பவர், குடும்ப கோயிலில் கொலுவிருப்பவர், தன்பசி மறந்து பிள்ளைப் பசி தீர்க்கும் பேரொலிதம்.

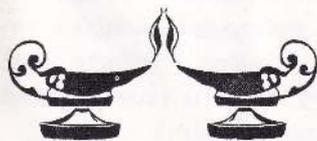
அம்மா என்னும் சொல்லை எழுத்து வடிவில் சுருகிய போல் இச் சொல்லுக்குரியவரின் குணாதிசயங்களைச் சுருக்கி சொல்லிவிட முடியாது. வார்த்தைகளால் வர்ணிக்கவும் இயலாது.

இது குழந்தையிலிருந்து பெரியோர்வரை ஆபத்திலும், அவசர தேவைகளிலும், முதலில் அழைப்பது அம்மாவைத்தான். அம்மா இல்லாமல் எந்த உயிருமே தோன்றியிருக்க முடியாது. சோதனைக் குழாய் மூலம் கருவுற நேர்ந்தாலும், அவ்வுயிரை உலகுக்குக் காட்ட அம்மா ஒருவரால் தான் முடியும். வயது முதிர்ந்தவளும் கூட அம்மாவுக்குமுன் குழந்தையாகி விடுகின்றார்கள்.

உலகில் நடமாடும் உயிருள்ள தெய்வம் அம்மா ஆண்டவனிடம் முறையிடுவதைக்கூட அம்மாவிடம் முறையிடும் போது உடனடிப் பரிகாரம் உண்டு. அம்மாவின் அன்பு, பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, தண்ணலமற்ற பண்பு இவற்றுக்கு ஈடானவை இவ்வுலகில் வேறெதுவுமில்லை.

அம்மா தியாகத்தின் மறுவடிவம் இரவு பகலாய் கூலி வாங்காது உழைக்கும் தொழிலாளி. வலியோடு பிறந்து வலியைச் சும்பவர். உலகிலேயே உளவலிமை உள்ளவர். அம்மாவின் மடியே மதிப்பற்ற தொட்டில். அன்பின் ஊற்று அம்மாவில் இருந்தே சுரக்கின்றது. அம்மா இல்லாத வீடு ஒரு சுடுகாடு தான்.

நவரத்தினம் குடும்பம்



இரங்கலுரை

திருமதி. சற்குணம் லோகேந்திரன் ,

அரியாலையைச் சேர்ந்த திருமதி. சற்குணம் லோகேந்திரன் 4/8/2002 ல் சிவபதமடைந்ததை அறிந்து எல்லோரும் கவலையடைந்தோம்.

இல்லறத்தை நல்லறமே இயற்றி, சைவ போசனத்தையே உண்டு, தவறாது ஆலயந் தொழுது, நன்மக்களைப் பெற்று, இறுதி நாட்களில் மகனின் பட்டமளிப்பு படத்தையும் பார்த்து மகிழ்ந்த இவர், மக்களின் மங்கலக் காட்சிகளைக் காணாது இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றது, எமக்கு மிகவும் கவலையைத் தருகின்றது.

எனினும் மானிடப் பிறப்பெடுத்த நாம் தெரிந்து கொண்ட ஓர் உண்மை என்னவெனில், ஒரு நாள் எமக்கு இறப்பு உண்டென்பதாகும். இதனால் வாழ்ங்கால் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து நிற்பின் அதுவே பிறப்பின் பெரும் பயனாகும்.

பிரிவுத் துயரென்பதை அனுபவிப்பது எம்போன்றவர்கட்கு மிகவும் கடினமானது. அதுவும் நிரந்தர பிரிவாகிய மரணத்தை எதிர்கொள்ளல் மிகவும் துயரைத்தரும் விடயமாகும். இவரின் வாழ்க்கைத் துணைவர், மக்கட்செல்வங்கள், உடன்பிறப்புக்கள் எல்லோரும் இவரின் பிரிவால் சொல்லொணாத் துயருக்குள்ளாகியுள்ளனர்.

எனினும் சுகவீனமென அறிந்த நாள் தொடக்கம் குடும்ப அங்கத்தவர்களும் சகோதரர்களும் தம்மாலான எல்லாவிதமான உதவி ஒத்தாசைகளை செவ்வனே செய்து பராமரித்துள்ளனர் இறுதி நாட்களில் வெளிநாட்டிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் தந்து, முக்கியமாக மகனும், சகோதரியும், அருகில் ஆறுதலளித்து, இவரது கடைசிப் பயணம் அமைதியாக, இடைபெற வழிவகுத்தது எனலாம்.

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மரணித்தோர் இம்மாநிலத்துக்கு திரும்பி வரப்போவதில்லை. இயற்கை இதுவே. ஆதலின் அமரத்துவம் எய்திய சற்குணத்தினர் தம் துயரில் இருந்து அமைதியடையவும், அவரின் ஆன்மா சாந்தியடையவும் எம்மூரில் எழுந்தருளி அருள் பாலித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகப் பெருமானையும், பிரப்பங்குளம் மகா மாரியம்மாளையும் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி

திருமதி. கமலாதேவி. சபாரத்தினம்,

கொழும்பு - 6.



ॐ गायत्री मन्त्रम्

ஸ்ரீ காயத்ரி த்யானம்

ஓம் பூர் புவ: ஸ்வ:

தத் ஸவிதூர் வரேண்யம்

பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி

தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்

गायत्रा मन्त्रम्

காயத்ரி மந்திரம்

பதவுரை

ஓம்	:	பரம்பொருளாகிய கடவுள்
பூர்	:	(நம்முடைய) உயிராற்றலாகவும்
புவ:	:	துன்பங்களை நீக்குபவராகவும்
ஸ்வ:	:	இன்பமே வடிவானவனாகவும்
யோ	:	எது
ந:	:	நம்முடைய
தியோ	:	அறிவை
ப்ரசோதயாத்	:	தூண்டுகிறதோ
தத்	:	அந்த
சவிதூர்	:	சூரியனைப் போன்ற ஒளிமயமானதும் இல்லாததும்
பர்கோ	:	நம்முடைய பாபங்களைப் போக்கி நம்மைப் புனிதமாக்குவதும் (ஆன)
தேவஸ்ய	:	பரம்பொருளை
தீமஹி	:	மனதில் இருத்தி தியானிப்போமாக

காயத்ரி மந்திரத்தின் வேராக உள்ள ஓம் பூர் புவ:
முப்பெரும் கிளைகளாக உள்ள மூன்று வ்யாஹ்ருதிகள்”

ஒளவையார் அருளிய
வீநாயகர் அகவல்

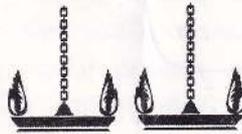


சீதக்களபச் செந்தாமரைப்பூம்
பாதச்சிலம்பு பலவிசைபாடய
பொன்னரைஞாணும் பூந்துகிலாடையும்
வன்மருங்கில் வளர்ந்தழகெறிப்பப்
பேழைவயிறும் பெரும்பார்க்கோடும்
வேழமுகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சுகரமும் அங்குசபாசமும்
நெஞ்சிற்குடி கொண்ட நீலமேனியும்
நான்றவாயும் நாலிருபுயமும்
மூன்றுகண்ணு மும்மதச்சவடும்
இரண்டுசெவியும் இலங்கு பொன்முடியுந்
திரண்டமுப்புரிநூல் திகழொழிமார்பும்
சொற்பதங்கடந்த துரியமெய்க்ஞான
அற்பதநின்ற கற்பகக்களிறே
முப்பழங்கரு மூகூலிவாஹன
இப்பொழுதென்னை யாட்கொளவேண்டித்
தாயாயெனக்குத் தானெழுந்தருளி
மாயாப்பிறவி மயக்கமறுத்துத்
திருந்தியமுதலைந் தெழுத்துந்தெளிவாப்
பொருத்தவேவந்தென் னுளந்தனிற்புகுந்து
குருவடிவாகிக் குவலயந்தன்னில்

திருவடி வைத்துத் திறமிதுபொருளென
 வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தெனக்கருளிக்
 கோடாயித்தாற் கொடுவினைகளைந்தே
 உவட்டாவுபதேசம் புகட்டியென்செவியில்
 தெவிட்டாதஞானத் தெளிவையுங்காட்டி
 ஐம்புலன்றன்னை யடக்குமுபாயம்
 இன்புறுகருணையின் இனிதெனக்கருளி
 கருவிகளொடுக்குங் கருத்தினையறிவித்
 திருவினைதன்னை அறுத்திருகடிந்து
 தலமொருநான்குந் தந்தெனக்கருளி
 மலமொருமுன்றின் மயக்கமறுத்தே
 ஒன்பதுவாயில் ஒருமந்திரத்தால்
 ஐம்புலக்கதவை அடைப்பதுங்காட்டி
 ஆறாதாரத் தங்குசநிலையும்
 பேறாநிறுத்திப் பேச்சுரையறுத்தே
 இடைபிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து
 கடையிற்சுழிமுனைக் கபாலமுங்காட்டி
 மூன்றுமண்டலத்தின் முட்டியதூணின்
 நாறெழுபாம்பி னாவிலுணர்த்திக்
 குண்டலியதனிற் கூடியவசபை
 விண்டெழுமந்திரம் வெளிப்படவுரைத்து
 மூலாதாரத்தின் மூண்டெழுமுகனலைக்
 காலாலெழுப்புங் கருத்தறிவித்தே
 அமுதனிலையும் ஆதித்தனியக்கமுங்
 குமுதசகாயன் குணத்தையுங்கூறி
 இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டுநிலையும்
 உடற்சக்கரத்தின் உறுப்பையுங்காட்டிச்
 சண்முகதூலமுஞ் சதுர்முகஞ் `மமும்
 எண்முகமாக இனிதெனக்கருளிப்

புரியட்டகாயம் புலப்படவெனக்குத்
 தெரியெட்டுநிலையுந் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற்கபால வாயில்காட்டி
 இருத்திமுத்தி இனிதெனக்கருளி
 என்னையறிவித் தெனக்கருள்செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக்களைந்து
 வாக்குமனமும் இல்லாமனோலயத்
 தேக்கியென்றன் சிந்தைதெளிவித்
 திருள்வெளியிரண்டும் கொன்றிடமென்ன
 அருடருமானந்தத் தழுத்தியென்செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தமளித்து
 அல்லல்களைந்தே அருள்வழிகாட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டிச்
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங்காட்டி
 அணுவிற்கணுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றிநின்ற கரும்புள்ளேகாட்டி
 வேடமுநீறும் விளங்கநிறுத்திக்
 கூடுமெய்த்தொண்டர் குழாத்துடன்கூட்டி
 அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பொருடன்னை
 நெஞ்சக்கருத்தி னிலையறிவித்துத்
 தத்துவநிலையைத்தந்தெனையாண்ட
 வித்தகவிநாயக விரைகழல் சரணே

திருச்சிற்றம்பலம்



ஆறுபடை வீடுகளின்
கந்த சஷ்டிக் கவசங்கள்
(பாலன் தேவராய சுவிகள் அருளியது)



முதலாவது கவசம்

திருப்பரங்குன்றுறை தீரன்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்து -கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமல ருள்கந்தர்
சஷ்டிக் கவசந்தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

திருப்பரங் குன்றுறை தீரனே குகனே!
மருப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மனோகரா!
குறுக்குத் துறையுறை குமரனே! அரனே!
இருக்குள் குருபரா ஏரகப் பொருளே!
வையா புரியில் மகிழ்ந்து வாழ்பவனே!
ஓய்யார மயில்மேல் உகந்தாய் நமோ நமோ!
ஐயா குமரா அருளே நமோ நமோ!
மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோ நமோ!
பழநியங் கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ!
மழுவுடை முதல்வன்—மதலாய் நமோ நமோ!
விராலி மலையுறை விமலா நமோ நமோ!
மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோ நமோ!

சூரசம் கார துரையே நமோ நமோ!
 வீரவே லேந்தும் வேளே நமோ நமோ!
 பன்னிரு கரமுடைய பரமா நமோ நமோ!
 கண்களீ ராறுடைக் கந்தா நமோ நமோ!
 கோழிக் கொடையுடைக் கோவே நமோ நமோ!
 ஆழிசூழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ !
 ச்ச்ச ச்ச்ச ஓம் ரீம்
 ரரர ரரர ரீம் ரீம்
 வவவ வவவ ஆம் ஹோம்
 ணணண ணணண வாம் ஹோம்
 பபப பபப சாம் சூம்
 வவவ வவவ கௌம் ஓம்
 வவ விலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
 கக கக கக கந்தனே வருக!
 இக இக இக ஈசனே வருக!
 தக தக தக சற்குரு வருக!
 பக பக பக பரந்தாமா வருக!
 வருக வருகவென் வள்ளலே வருக!
 வருக வருக நிஷ்களங்களே வருக!
 தாயென நின்னிரு தாள்பணிந் தேன்எனைச்
 சேயெனக் காத்தருள் திவ்யமா முகனே
 அல்லும் பகலும் அனுதினம் என்னை
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எரிபகல் படுக்கை
 வல்ல விடங்கள் வாராமல் தடுத்து
 நல்ல மனத்துடன் ஞான குருஉனை
 வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்து நீ வரங்கள்
 இணங்கியே அருள்வாய் இறைவா எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா!
 நந்தன் மருகா நாரணி சேயே!
 எண்ணிலாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை
 தண்ணளி அளிக்கும் சாமி நாதா
 வகிரி கயிலை திருப்பதி வேளூர்!
 தவக்கதிர் காமம் சார்திரு வேரகம்!
 கண்ணுள் மணிபோல் கருத்திடும் வயலூர்

விண்ணவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்
 தன்னிக ரில்லார் தலங்களைக் கொண்டு
 சன்னிதி யாய்வளர் சரவண பவனே
 அகத்திய முனிவனுக்(கு) அன்புடன் தமிழைச்
 செகத்தோர் அறியச் செப்பிய கோவே
 சித்துகள் ஆம் சிதம்பரச் சக்கரம்
 நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
 வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொரு ளோணே
 உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே!
 வெற்றிக் கொடியுடை வேளே போற்றி!
 பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி!
 சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி!
 அத்தன் அரிஅயன் அம்பிகை லட்சுமி!
 வாணி யுடனே வரையுமாக் கலைகளும்
 தானே நானென்று சண்முக மாகத்
 தாரணி யுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
 பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி!
 பூதலத் துள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள்
 ஓதமார் கடல்கும் ஒளிப்புவி கிரிகளில்
 எண்ணிலாத் தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
 பண்ணும் நிஷ்டைகள் பலபல வெல்லாம்
 கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்
 எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எழிலுடை உன்னை
 அல்லும் பகலும் ஆசா ரத்துடன்
 சல்லாபமாய் உனைத் தானுறச் செய்தால்
 எல்லா வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
 பல்லாயிர நூல் பகர்ந்தருள் வாயே
 செந்தில் நகர் உறை தெய்வானை வள்ளி
 சந்ததம் மகிழும் தயாபுர குகனே!
 சரணம் சரணம் சரணம் பவஓம் !
 அரன்மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

ரூண்டாவது கவசம்

தருச்செந்தூர்மேய கந்தவேள்

(தருச்சீரலைவாய்)

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட
மைய நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக!
வருக வருக மயிலோன் வருக!
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக!
வாசவன் மருகா வருக வருக!
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக!
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக!
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக!
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசஅங் குசமும்
'ரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!
யுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்

உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மெளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன் தினம் வருக!
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ!

மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க!
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க!
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க!
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க!
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க!
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க!
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க!
 பேசிய வாய்தன்னைப் பெருவேல் காக்க!
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க!
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க!
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க!
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க!
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க!
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க!
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க!
 பிடரி களிரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க!
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க!
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க!
 சிற்றிடை அழகுறச் சென்வேல் காக்க!
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க!
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க!
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க!
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க!

கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க!
 ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க!
 கைகளி ரண்டும் கருணைவேல் காக்க!
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க!
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க!
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க!
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க!
 எப்பொழு துமெனை எதிர்வேல் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க!
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க!
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க!
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க!
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க!
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க!
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க!
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க!
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வாலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்

தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளூடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தர்களெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்ட துவோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடுத்துய ரங்கம்

ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரீதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பரு அரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமு மெனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணாளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுனைப் பாட

எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடையான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவள் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துடனாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கத் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 ஁ந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 ிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு

ஓதியே ஜெபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோ ரடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலக்ஷ மிகளில்
 வீரலக்ஷ மிக்கு விருந்துண வாசக்
 சூரபத் மாவைத் துணிந்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத் தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில் நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

முன்றாம் கவசம்

பழநிப் பதியொளிர் பரமன்

(திருவாவின்ன்குடி)

திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா!
சரவணை சண்முகா சதாசிவன் பாலா
இரவலர் தயாபரா ஏழைபங் காளா
பரமேஸ் வரிக்குப் பாலா தயாபரா
வரமெனக் கருள்வாய் வாமனன் மருகா!
இரண்டா யிரம்வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
திரண்டா ருகமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
இலட்சத் திருநான்கு நற்றம்பி மாருடன்
பட்சத் துடனே பராசத்தி வேலதாய்
வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்
சூரசம் காரா துஷ்டநிஷ்ட ஞ்ரா
கயிலாய மேவும் கனகசிம் மாசனா
மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
அகத்திய மாமுனிக்கு அருந்தமிழ் உரைத்தவா
சுகத்திரு முருகாற் றுப்படை சொல்லிய
நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்
கைக்கீழ் வைக்கும் கனமிசைக் குதவா
திருவரு ணகிரி திருப்புகழ் பாட
இருப்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா
ஆயிரத் தெட்டாம் அருள்சிவ தலத்தில்
பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
எண்ணா யிரம்சமண் எதிர்கழு வேற்றி
விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா
குருவாம் பிரமனைக் கொடுஞ்சிறை வைத்து
உறுபொருள் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
கருதிமெய் யோகம் சொல்லியது ஒருமுகம்!

அருள்பெறு மயில்மீது அமர்ந்தது ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய் வாணையை மருவியது ஒருமுகம்
 தெள்ளநான் முகன்போல் சிருட்டிப்பது ஒருமுகம்
 சூரனை வேலால் துணித்து ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஓதும் அருமறை யடியார்
 தானவர் வேண்டுவ தருவது ஒருமுகம்
 ஞான முதல்வர்க்கு நற்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோ நம
 பொருட்செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோ நம
 ஏரகம் தனில்வாழ் இறைவா நமோ நம
 கூரகம் ஆவினன் குடியாய் நமோ நம
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோ நம
 உறுசோலை மலைமேல் உகந்தாய் நமோ நம
 எல்லா கிரிக்கும் இறைவா நமோ நம
 சல்லாப மாக சண்முகத் துடனே
 எல்லாத் தவமும் இனிதெழுந் தருளி
 உல்லா சத்துறும் ஓங்கார வடிவே
 மூல வட்டத்தில் முளைத்தெழும் ஜோதியை
 சாலமுகக் கோணத் தந்தமுச் சக்தியை
 வேலா யுதமுடன் விளங்கிடும் குகனைச்
 சீலமார் வயலூர்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு
 பைலாம் பூதியும் பங்கய பார்வதி
 மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி
 நாற்கோ ணத்தில் நளிநமாய் அர்ச்சனை
 கங்கை யீசன் கருதிய நீர்புரை
 செங்கண்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்ச்சனை
 அக்கினி நடுவே அமர்ந்த ருத்திரன்
 முக்கோண வட்டம் முதல்வாயு ருத்திரி
 வாய் அறு கோணம் மகேசுவரன் மகேசுவரி
 ஐயும் கருநெல்லி வெண்சாரை தன்மேல்

ஆகாச வட்டது அமர்ந்த சதாசிவம்
 பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை
 தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்ட
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் கட்டி
 அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி
 மிக்கமாய் கருநெல்லி வெண்சாரை தன்மேல்
 ஆகாச வட்டது அமர்ந்த சதாவிம்
 பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை
 தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்ட
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் கட்டி
 அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி
 மிக்கமாய் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
 பாகமாய் ரதமும் பகல்வழி யாரைச்
 சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
 ஐந்து ஜீவனுடன் ஐயஞ் சுகல்பமும்
 விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்டி
 சந்திர சூரியர் தம்முடன் அக்கினி
 அந்தி ரனைக்கண்டு அறிந்தே யிடமாய்ச்
 சிந்தையுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
 மந்திர அர்ச்சனை வாசிவா என்று
 தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
 ஆறு முகமாய் அகத்துளே நின்று
 வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
 யோசனை ஐங்கரன் உடன்விளை யாடி
 மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
 வாசலைக் குழந்தை வடிவையும் காட்டி
 நரைதிரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
 உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி
 மனத்தில் பிரியா வங்கண மாக
 கனைத்த படிஎன் நெஞ்சத் திருந்து
 திசயம் என்றுன் அடியார்க்கு இரங்கி

மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து
 நானே நீயெனும் லட்சணத் துடனே
 தேனே என்னுளம் சிவகிரி எனவே
 ஆறா தாரத்து ஆறு முகமும்
 மாறாது இருக்கும் வடிவையும் காட்டி
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுணைத் துதிக்கத்
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
 சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தெரிசனம்
 எங்குநினைத் தாலும் என்முன்னே வந்து
 அஷ்டாவ தானம் அறிந்துதவுடன் சொல்லத்
 தட்டாத வாக்கும் சர்வா பரணமும்
 இலக்கணம் இலக்கியம் இசையறிந் துரைக்கத்
 துலக்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
 வழத்தும்என் நாவில் வந்தினி திருந்தே
 அமுத வாக்குடன் அடியார்க்கும் வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமென
 வச்சிர சீரம் மந்திர வசீகம்
 அட்சரம் யாவும் அடியேனுக் குதவி
 வல்லமை யோகம் வசீகர சக்தி
 நல்ல உன் பாதமும் நாடிய பொருளும்
 சகலகலை ஞானமும் தானெனக் கருளி
 செகதல வசீகரம் திருவருள் செய்து
 வந்த கலிபிணி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபையா லிக்க
 அட்டதுட் டமுடனே அனேக மூர்க்கமாய்
 துட்டதேவ தையும் துட்டப் பிசாசும்
 வெட்டுண்ட பேயும் விரிசடைப் பூதமும்
 வேதாளம் கூளி விடும்பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் துன்பப் பிசாசுகள் நடுநடுங்க

பதைபதைத் தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உதைத்து மிதித்தங்கு உருட்டி நொருக்கி
 சூலத்தால் குத்தித் தூளுதூள் உருவி
 வேலா யுதத்தால் வீசிப் பருகி
 மழுவிட் டேவி வடவாக் கினிபோல்
 தழுவிஅக் கினியாய்த் தானே எரித்து
 சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகர்ம வீர பத்திரன் சக்கரம்
 திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள்பெருந் திகிரி அக்கினி சக்கரம்
 சண்முக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
 விம்ம அடிக்கும் எல்லாச் சக்கரமும்
 ஏக ரூபமாய் என்முன்னே நின்று
 வாகனத் துடன்என் மனத்துள் இருந்து
 தம்பனம் மோகனம் தயவாம் வசீகரம்
 இம்பமா கருடணம் ஏவுமுச் சாடனம்
 வம்பதாம் பேதனம் வலிதரும் ஆரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயர்வித் வேடணம்
 தந்திர மந்திரம் தருமணி அட்சரம்
 உந்தன் விபூதி உடனே சபித்து
 கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேண் டியதும்
 தந்துரட் சித்தருள் தயாபரா சரணம்!
 சந்தம் எனக்கருள் சண்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சட்கோண இறைவா!
 சரணம் சரணம் சத்துரு சம்காரா!
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

சித்தருள்
 சட்கோணம்

நான்காவது கவசம்

திருவேரகத்துறை பெருமான்

(சுவாமிமலை)

ஓமெனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
காமுற உதித்த கனமறைப் பொருளே!
ஓங்கார மாக உதயத் தெழுந்தே
ஆங்கார மான அரக்கர் குலத்தை
வேறாக் களைந்த வேலவா போற்றி!
தேராச் சூரரைத் துண்துண்டங்களாய்ப்
வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
நான்கு மறைகள் நாடியே தேடும்
மான்மரு கோனே வள்ளிம ணாளனே!
நானெனும் ஆண்மை நண்ணிடாது என்னைக்
காணநீ வந்து காப்பதுன் கடனே
காளிகு ளிகங் காளிலுங்காரி
சூலிக பாலி துர்க்கை யேமாளி
போற்றும் முதல்வா புனித குமாரா
சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகா போற்றி!
ஏகாட் சரமாய் எங்கும் தா னாகி
வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே!
துதியட் சரத்தால் தொல்லுல கெல்லாம்
அதிசய மாக அமைத்தவா போற்றி
திரியாட் சரத்தால் சிவனயன் மாலும்
விரிபா ருலகில் மேன்மையுற் றவனே!
சதுரட் சரத்தால் சாற்றுதல் யோகம்

மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே!
 பஞ்சாட் சரத்தால் பரமன் உருவத்தாய்
 தஞ்நமென் றோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
 நெஞ்சகத் திருக்கும் நித்தனே சரணம்!
 அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
 ஆறு கோணமாய் ஆறெழுத் தாகி
 ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
 ஆறிரு செவியும் அமைந்த மார்பும்
 ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
 சரவணை வந்த சடாட்சரப் பொருளே!
 அரனயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
 கரங்கள்பன் னிரண்டில் கதிரும்ஆ யுதத்தால்
 தரங்குலைந்த ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
 வேறறச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தோய்
 சீர்திருச் செந்துார்த் தேவசே னாதிப
 அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகள்அருள் ஈசன் புதல்வா!
 துட்டசம் காரா! சுப்பிர மணியா!
 மட்டிலா வடிவே! வையாபுரித் துரையே!
 எண்கோ ணத்துள் இயங்கிய நாரணன்
 கண்கொளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
 சைவம் வைணவம் சமரச மாக
 தெய்வமாய் விளங்கும் சரவண பவனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க்கு அருளும் ஈசா போற்றி
 ஏதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்

1
 2
 3

கோதுகள் இல்லாக் குணமெனக் கருளித்
 தரிசனம் கண்ட சாதுவோடு உடன்பான்
 அருச்சனை செய்ய அனுக்கரம் அருள்வாய்
 பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கிநின் அன்பரோடு என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்டு களிப்புறக் கருணை அருள்வாய்!
 அண்டர்நா யகனே! அருமறைப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் கண்டிவே தாளம்
 சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
 மண்டை வலியோடு வாதமும் குன்மமும்
 சூலைகா மாலை சொக்கலும் சயமும்
 மூலரோ கங்கள் முடக்குள் வலிப்பு
 திட்டு முறைகள் தெய்வத சாயம்
 குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டுக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடைய நாமம் ஓதியே நீறிடக்
 கன்னலொன் றதனில் களைந்திடக் கருணை
 செய்வதுன் கடனே செந்தில்நா யகனே!
 தெய்வநா யகனே தீரனே சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

ஐந்தாவது கவசம்

குன்றதோறாடும் குமரவேள்

(திருத்தணிகை)

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா!
குணவதி உமையாள் குமரா! குருபரா!
வள்ளிதெய் வாணை மருவிய நாயகா!
துள்ளிமயி லேறும் சுப்பிர மணியா!
அழகொளிப் பிரபை அருள்வடி வேலா!
பழநி நகரில் பதியநு கூலா!
திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா!
அருள்சேர் சிவகிரி ஆறு முகவா!
சண்முக நதியும் சராபன்றி மலையும்
பண்முகம் நிறைந்த பழனிக்கு இறைவா!
ஆராறு நூற்று அட்டமங் களமும்
வீரவை யாபுரி விளங்கும் தயாபரா
ஈராறு பழநி எங்கும் தழைக்கப்
பாராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா!
ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
ஆறு புயமும் ஆறிரு காதும்
வடிவம் சிறந்த மகரகுண் டலமும்
தடித்த பிரபைபோல் சார்ந்தசிந் தூரமும்
திருவெண் ணீறணி திருநுதல் அழகும்
கருணை பொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்
குனித்த புருவமும் கூரிய மூக்கும்
கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதமும்
வெண்ணிலாப் பிரபைபோல் விளங்கிய நகையும
எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநா யகியாள்
பார்த்தழ கென்னப் பரிந்த கபோமும்
வார்த்த கனகம்போல் வடிவேல் ஓளியும்
முறுக்குமேல் மசையும் மூர்க்கம் சிறக்க

மறுக்கும் சூர்மேல் வாதுகள் ஆட
 ஈஸ்வரன் பார்வதி எடுத்து முத்தாடி
 ஈஸ்வரன் வடிவை மிகக்கண் டனுதினம்
 கையால் எடுத்துக் கனமாப்பு அணைத்தே
 ஐயா குமரா அப்பனே என்று
 மாப்பினும் தோளினும் மடியிலும் வைத்துக்
 காத்திகே யானைக் கருணையால் கொஞ்சி
 முன்னே கொட்டி முருகா வருகவென்று
 அந்நேரம் வட்டமிட் டாடிவிளை யாடி
 தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிகூரக்
 கூவிய மயிலேறும் குருபரா வருக!
 தாவிய தகரேறும் சண்முகா வருக!
 ஏவிய வேலேந்தும் இறைவா வருக!
 கூவிய சேவற் கொடியோய் வருக!
 பாவலர் கருள்சிவ பாலனே வருக!
 அன்பர்க் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக!
 பொன்போல் சரவணைப் புண்ணியா வருக!
 அழகிற் சிவனொளி ஐயனே வருக!
 களபம் அணியுமென் கந்தனே வருக!
 மருமலர்க் கடம்பணி மாப்பா வருக!
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக!
 திரிபுர பவனெனும் தேவே வருக!
 பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக!
 சிவகிரி வாழ்தெய்வ நிகாமணி வருக!
 காலில் தண்டை கலீர்கலீர் என
 சேலிற் சதங்கை சிலம்பு கலீரென
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலங்கிய பாதமும்
 அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
 நவகிரி அரைமேல் ரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞானும் சாதிரை மாமணி
 பொங்குமாந் தளிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்

சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திர வாளும் வங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒருகோடி சூரியன் உதித்த பிரபைபோல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யாணமும்
 ஆயிரம் பணாமணி அணியுமா பரணமும்
 வாயில்நன் மொழியாய் வழங்கிய சொல்லும்
 நாபிக் கதலமும் நவரோக பந்தியும்
 மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரென
 புனுகு பரிமளம் பொருந்திய புயமும்
 ஒழுகிய சந்தனம் உயர் கஸ்தூரியும்
 வலம்புரிச் சங்கொலி மணியணி மிடறும்
 நலம்சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
 மாணிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
 ஆணியை டூரியம் அணியைவரம் பச்சை
 பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
 நவமணி பிரபைபோல் நாற்கோடி சூரியன்
 அருணோ தயமெனச் சிவந்த மேனியும்
 கருணை பொழியும் கடாட்சவீட் சணமும்
 கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
 நவவீரர் தம்முடன் நற்காட்சி யான
 ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை சூலாயுதம்
 ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
 ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
 ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமழு
 ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
 ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
 அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிலா
 பங்கயக் கமலம் பன்னிரு தோளும்
 முருக்கம் சிறக்கும் மருகா சரவணை
 சிறக்கும் குரபரா ஏழைபங் களா

வானவர் முனிவர் மகிழ்ந்து கொண்டாடத்
 தானவர் அடியவர் சகலரும் பணியப்
 பத்திர காளி பரிவது செய்யச்
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவ மாட
 அஷ்ட பயிரவர் ஆனந்த மாட
 துஷ்டமிகுஞ் சூளிகள் சூழ்திசை காக்க
 சத்த ரிஷிகள் சாந்தக மென்னச்
 சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்ன
 தும்புரு நாரதர் சூரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிர்ந்த தாரகையும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்ட கணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
 அஷ்ட லக்ஷ்மி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழ கன்என்று கண்டுனை வாழ்த்த
 இடும்பா யுதன்நின் இணையடி பணிய
 ஆடும் தேவகன்னி ஆலத்தி எடுக்க
 தேவ கணங்கள் ஜெயஜெய என்ன
 ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தருவர் பாடிக் கவரிகள் வீசிக்
 சார்ந்தனம் என்ன சார்வரும் அனேக
 பூதம் அடிபணிந் தேத்தவே தாளம்
 பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துகொ டண்டாட
 அரகர என்றடியர் ஆலவட்டம் பிடிக்க
 குருபரன் என்றன்பர் கொண்டாடி நிற்ப
 குடையும் சேவலின் கொடியும் சூழ
 இடைவி டாமல்உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனடி யார்கள் திருப்பாத மேந்த
 நவமெனும் நால்வரை ஏற்றசர மண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாதசுர மேளம்
 தித்திமி என்று தேவர்கள் ஆடச்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வைபவம் இலங்க

தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்
 சேவல் கொடியும் சிறப்புடன் இலங்க
 நந்திகே சுவரன்மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈசனும் முன்வர
 ஐங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீரமயி லேறி வெற்றிவேல் எடுத்து
 சூரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடிய
 சிங்க முகாசூரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் சூரனும் மாள
 அடலற்ற குழந்தை அறுத்துச் சயித்து
 விட்டவே லாயுதம் வீசிக்கொக் கரித்து
 தம்ப மெனும்சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்ப்பதி செந்தூர்
 திருவாவி னன்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சுப்பிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள்மேவும் கயிலை
 கண்ணிய மாவுற்று கமுகுமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நணபர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர்வேங் கடமும்
 பதினா லுலகத்திலும் பக்தர் மனத்திலும்
 எங்கும் தானவனாய் இருந்து அடியார்தம்
 பங்கி லிருந்து பாங்குடன் வாழ்க!
 கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே!
 தேட்ட முடன்அருள் சிவகிரி முருகா!
 நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்!
 தாட்டிக மாய்எனக்கு அருள் சண்முகனே!
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

ஆறாம் கவசம்

பழமுதீர்சோலைக் கதிரோன்

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே!
ஐங்கரன் துணைவனே அமரர்தம் கோனே!
செங்கண்மால் மருகனே தெய்வானை கேள்வனே!
பங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே!
பழநிமா மலையுறும் பன்னிரு கரத்தனே!
அழகுவேல் ஏந்தும் ஐயனே சரணம்
சரவண பவனே சட்கோணத் துள்ளுறற
அரனருள் சுதனே அய்யனே சரணம்!
சயிலொலி பவனே சடாட்சரத் தோனே!
மயில் வாகனனே வள்ளலே சரணம்!
திரிபுர பவனே தேவா சேனாபதி
குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்!
திகழொளி பவனே சேவற் கொடியாய்
நகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்!
பரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே!
தருணமிவ் வேளை தற்காத் தருளே!
சவ்வும் ரவ்வுமாய் தானே யாகி
வவ்வும் ணவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே!
பவ்வும் வவ்வுமாய் பழமுதீர் சோலையில்
தவ்விய ஆடும் சரவண பவனே!
குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோய்!
தஞ்சமென்று றுன்னைச் சரணம் அடைந்தேன்
கொஞ்சிய உமையுடன் குழுவியாய் சென்றங்கு
அஞ்சலி செய்தவன் அமுதமும் உண்டு
கார்த்திகை மாதர் கனமார்பு அமுதமும்
பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே! குகனே!

நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
 தவமுடைய வீர வாகுவோடு ஒன்பான்
 தம்பிமா ராகத் தானையைக் கொண்ட
 சம்பிரா தாயா! சண்முகா வேலா!
 நவவீர தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
 கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
 பேதம் இல்லாமல் பிரமனைக் குருவாய்
 ஓதிடச் செய்ய உடன்அவ் வேதனை
 ஓமெனும் பிரணவத் துண்மைநீ கேட்கத்
 தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
 அமரர்கள் எல்லாம் அதிசயப் படவே
 மமதைசேர் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
 விமலனும் கேட்டு வேகம தாக
 உமையுடன் வந்தினி துவந்து பிரிந்து
 அயனைச் சிறைவிடென்று அன்பாய் உரைக்க!
 நயமுடன் விடுத்த ஞானபண் டிதனே!
 திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கௌரி லக்ஷ்மி கலைமக ளுடனே
 அறுவரோர் அம்சமாம் அரக்கரை வெல்ல
 ஆறு முகத்துடன் அவதரித் தோனே!
 சிங்க முகாசுரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பானு கோபனும்
 சூரனோ டொத்த துட்டர்க ளோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை
 வேருடன் கெல்லி விண்ணவர் துன்பம்
 ஆறிட செய்தவ் வமர்கள் தமக்குச்
 சேனா பதியாய் தெய்வீகப் பட்டமும்
 தானாய்ப் பெற்ற நாட்டிகப் பெருமானே
 றிருப்பரங் குன்றம் செந்துார் முதலாய்ச்

சிறப்புறு பழநி திருவே ரகமுதல்
 எண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே
 விண்ணவர் ஏத்தும் விநோத பாதனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
 தஞ்சமென்று ஓதினர் சமயம் அறிந்தங்கு
 இன்பம் கொடுக்கும் ஏழைபங் காளா!
 கும்பமா முனிக்குக் குருதே சிகனே!
 தேன்பொழில் பழநித் தேவ குமாரா!
 கண்பார்த் தெனையாள் கார்த்தி கேயா! என்
 கஷ்டநிஷ்ட் நூம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்ட லக்ஷ்மிவாழ் அருளெனக்கு உதவி
 இட்டமாய் என்முன் இருந்துவிளை யாடத்
 திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே!
 அருண கிரிதனக்கு அருளிய தமிழ்போல்
 கருணையால் எனக்குக் கடைசித் தருள்வாய்!
 தேவ ராயன் செப்பிய கவசம்
 பூவல யத்தோர் புகழ்ந்துகொண் டாட
 சஷ்டி கவசந் தான் செபிப் போரைச்
 சிட்டராய் காத்தருள் சிவகிரி வேலா!
 வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து!
 சந்தத் தமிழ்த்திறம் தந்தருள் வோனே!
 சரணம் சரணம் சரணம் பவஓம்!
 சரணம் சரணம் தமிழ்தரும் அரனே!
 சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறு கவசங்களும் முற்றிற்று



கந்த குரு கவசம்



கலியுகத் தெய்வமே கந்தனுக்கு முத்தோனே
மூலிக வாகனனே மூலப் பொருளோனே
ஸ்கந்தகுரு கவசத்தைக் கலிதோஷம் நீக்கிடவே
திருவடியின் திருவருளால் செபுகிறேன் காத்தருள்வாய்
சித்தி விநாயக ஜெயமருள் போற்றுகிறேன்
சிற்பர கணபதியே நற்கதியும் தந்தருள்வாய்.
கணபதி தாளிணையைக் கருத்தினில் வைத்திட்டேன்
அச்சம் தீர்த்தென்னை ரக்ஷித்திடுவீரே
ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
சரவண பவ குஹா சரணம் சரணம்
குருகுகா சரணம் குருபரா சரணம்
சரணமடைந்திட்டேன் கந்தா சரணம்
தனைத்தானறிந்து நான் தன்மயமாகிடவே
ஸ்கந்த கிரி குருநாதா தந்திடுவீர் ஞானமுமே
தத்தகிரி குருநாதா வந்திடுவீர் வந்திடுவீர்
அவதூத ஸத்குருவாய் ஆண்டவனே வந்திடுவீர்
அன்புருவாய் வந்தென்னை ஆட்கொண்ட குருபரனே
அறம் பொருளின்பம் வீடுமே தந்தருள்வாய்
தந்திடுவாய் வரமதனை ஸ்கந்த குருநாதா
சண்முகா சரணம் சரணம் ஸ்கந்த குரோ
காத்திடுவாய் காத்திடுவாய் ஸ்கந்த குருநாதா
போற்றிடுவேன் போற்றிடுவேன் புவன்குரு நாதா
போற்றி போற்றி ஸ்கந்தா போற்றி

போற்றி போற்றி முருகா போற்றி
 ஆறுமுகா போற்றி அருட்பதம் போற்றி
 தகப்பன் சாமியே என் இதயத்துள் தங்கிடுவாய்
 ஸ்வாமி மலைகளில் சொன்னதைச் சொல்லிடுவாய்
 சிவகுரு நாதா செப்பிடுவாய் ப்ரணவமதை
 அகக்கண் திறக்க அருள்வாய் உபதேசம்
 திக்கெலாம் வென்று திருச்செந்தில் அமர்ந்தோனே
 ஆறுமுக ஸ்வாமியுன்னை அருட்ஜோதியாய்க் காண
 அகத்துள்ளே குமார நீ அன்பு மயமாய் வருவாய்
 அமரத் தன்மையினை அநுக்கிரகித்திடுவாயே
 மேலுடைக் குமார நீ வித்தையும் தந்தருள்வாய்
 வேல் கொண்டு வந்திடுவாய் காலனை விரட்டிடவே
 தேவரைக் காத்த திருச்செந்திலாண்டவனே
 திருமுருகன் பூண்டியிலே திவ்ய ஜோதியான கந்தா
 பரஞ்ஜோதியுங் காட்டிப் பரிபூரணமாக்கிடுவாய்
 திருமலை முருகா நீ திட ஞானமருள் புரிவாய்
 செல்ல முத்துக்குமரா மும்மலமகற்றி டுவாய்
 அடிமுடியறியவொணா அண்ணா மலையோனே
 அருணாசலக் குமரா அருணகிரிக் கருளியவா
 திருப்பரங்கிரி குஹனே தீர்த்திடுவாய் வினை முழுதும்
 திருத்தனி வேல் முருகா தீரணாய் ஆக்கிடுவாய்
 எட்டுக்குடி குமரா பில்லிகுன்யத்தை
 பகைவர் சூது வாதுகளை வேல் கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 எல்லாப் பயன்களும் எனக்குக் கிடைத்திடவே
 எங்கும் நிறைந்த கந்தா என்கண்முருகா நீ
 என்னுள்ளறிவாய் நீ உள்ளொளியாய் வந்தருள்வாய்
 திருப்போரூர் மாமுருகா திருவடியே சரணமய்யா
 அறிவொளியாய் வந்து நீ அகக் கண்ணைத் திறந்திடுவாய்
 திருசெந்தூர் ஷண்முகா ஐகத் குருவிற் கருளியவா
 ஐகக்குரோ சிவ குமரா சித்தமல மகற்றிடுவாய்

செங்கோட்டு வேலவனே சிவானு பூதிதாரும்
 சிக்கல் சிங்காரா ஜீவனைச் சிவனாக் கிடுவாய்
 குன்றக் குடி குமரா குருகுகனாய் வந்திட்பா
 குமரகிரிப் பெருமானே மனதையும் மாய்த்திடுவீர்
 பச்சை மலை முருகா இச்சையைக் களைந்திட்பா
 பவமுமலை ஆண்டவனே பாபங்களைப் போக்கிட்பா
 விராலிமலை ஷண்முகனே விரைவில் நீ வந்திட்பா
 வயலூர் குமரகுரோ ஞான வரமெனக் கருள்வீரே
 வெண்ணெய் மலை முருகா மெய் வீட்டைத் தந்திடுவீர்
 கதிர்காம வேலவனே மனமாயை அகற்றிடுவாய்
 காந்தமலைக் குமரா கருத்துள் வந்திடுவீர்
 மயிலத்து முருகா நீ மனத்தகத்துள் வந்திடுவீர்
 கஞ்சமலைக் சித்தகுரோ கண்ணொளியாய் வந்திடுவீர்
 குமரமலைக் குருநாதா கவலையெல்லாம் போக்கிடுவீர்
 வள்ளிமலை மேல் முருகா வேல்கொண்டு வந்திடுவீர்
 வடபழநி யாண்டவனே வல்வினைகள் போக்கிடுவீர்
 ஏழுமலையாண்டவனே எத்திக்கும் காத்திடுவீர்
 ஏழ்மையகற்றி கந்தா எம்பயம் போக்கிடுவீர்
 அசையாத நெஞ்சத்தில் அறிவாக நீ அருள்வாய்
 ஆறுபடைக் குமரா மயிலேறி வந்திடுவாய்
 பணிவதே பணியென்று பணித்தனை நீ யெனக்கு
 பணிந்தேன் கந்தா உன் பாதம் பணிந்து வப்பேன்
 அருட்பெருஞ்ஜோதியே அன்பெனக் கருள்வாயே
 படர்ந்த அன்பினை நீ பரப்பிரும்மம் என்றனையே
 உலகெங்குமுள்ளது ஒரு பொருள் அன்பேதான்
 உள்ளுயிராகி இருப்பது மன்பென்றாய்
 அன்பே குமரன் அன்பே ஸ்கந்தன்
 அன்பே ஓமெனும் அருள் மந்திரம் என்றாய்
 அன்பை உளத்திலே அசையாது அமர்ந்திடுமோர்
 உயைத் தந்து தடுத்தாட் கொண்டிடவும்

வருவாய் அக்பனாய் வந்தருள் ஸ்கந்தகுரோ
 யாவர்க்கும் இனியன் நீ யாவர்க்கும் எளியன் நீ
 யாவர்க்கும் வலியன் நீ யாவர்க்கு மாணாய் நீ
 உனக்கொரு கோயிலை என் அகத்துள்ளே புனைவேனே
 சிவசக்திக் குமரா சரணம் சரணமய்யா
 அபாயம் தவிர்த்து தடுத்தாட் கொண்டருள்வாய்
 நிழல் வெயில் நீர் நெருப்பு மண் காற்றுவானதிலும்
 பகைமையை அகற்றி அபயமனித்திடுவீர்
 உணர்விலே ஒன்றி என்னை நிர்மலமாக்கிடுவாய்
 யானென தற்ற மெய்ஞ் ஞானமிதருள்வாய் நீ
 முக்திக்கு வித்தான முருகா கந்தா!
 சதுர்மறை போற்றும் ஷண்முக நாதா
 ஆகமமேத்தும் அம்பிகை புதல்வா
 ஏழையைக் காக்க நீ வேலேந்தி வந்திடுவாய்
 தாயாய்த் தந்தையாய் முருகா தக்கணம் நீ வருவாய்
 சக்தியும் சிவனுமாய்ச் சடுதியில் நீ வருவாய்
 பரம்பொருளான பாலனே ஸ்கந்தகுரோ
 ஆதிமூலமே அருள்வாய் உருவாய் நீ
 அடியனைக் காத்திட அறிவாய் வந்தருள்வாய்
 உள்ளொளியாய் முருகா உடனே நீ வா வா வா
 தேவாதி தேவா சிவ குரோ வா வா வா
 வேலாயுதத்துடன் குமரா நீ வீரைவில் வந்திட்ப்பா
 காண்பன யாவுமாய்க் கண்கண்ட தெய்வமாய்
 வேதச் சுடரோய் மெய்கண்ட தெய்வமே
 மித்தையா மிவ்வுலகை மித்தையென்றறிந்திடச்செய்
 அபயம் அபயம் கந்தா அபயமென்றலறுகின்றேன்
 அமைதியை வேண்டி ஆறுமுகவா வா வா வென்றேன்
 உன் துணை வேண்டினேன் உமையவள் குமரா கேள்
 அச்சம் அகற்றிடுவாய் அமைதியைத் தந்திடுவாய்
 வேண்டிய துன்னருளே அருள்வதுன் கடனையாம்

உன் அருளாலே உன்தான் வணங்கிட்டேன்
 அட்டமா சித்திகளை அடியனுக் களித்திட்பா
 அஐபை வழியிலே அசையாமலிருத்தி விடு
 சித்தர்கள் போற்றிடும் ஞான சித்தியும் தந்துவிடு
 சிவனாந்தத் தேனில் திளைத்திடவே செய்து விடு
 அருள் ஒளிக் காட்சியை அகத்துள்ளே காட்டி விடு
 அறிவை அறிந்திடும் அவ்வருளையும் நீ தந்து விடு
 அனுக்ரஹித்திடுவாய் அதிகுரு நாதா கேள்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்த குரு நாதா
 தத்துவம் மறந்து தன்னையும் நான் மறந்து
 நல்லதும் கெட்டதும் நானென்பதும் மறந்து
 பாவ புண்ணியத்தோடு பரலோகம் மறந்திடச் செய்
 அருள் வெளி விட்டிவளை அகலாதிருத்திடுவாய்
 அடிமையைக் காத்திடுவாய் ஆறுமுக கந்த குமேரா
 சித்தியிலே பெரிய ஞான சித்தி நீ அருள
 சீக்கிரமே வருவாய் சிவானந்தம் தருவாய்
 சிவானந்தம் தந்தருளிச் சிவ சித்தராக் கிடுவாய்
 சிவனைப் போலென்னைச் செய்திடுவதுன் கடன்
 சிவசத் குரு நாதா சிவ சத் குரு நாதா
 ஸ்கந்த குரு நாதா கதறுகிறேன் கேட்டிடுவாய்
 தாளினைப் பிடித்தேன் தந்திடு வரமெனக்கு
 திருவருட் சக்தியைத் தந்தாட் கொண்டிடுவாய்
 சத்ரு பகைவர்களை ஷண்முகா ஒழித்திட்டரு
 கிழக்குத் திசையிலிருந்து க்ருபாகரா காப்பாற்றும்
 தென் கிழக்குத் திசையிலிருந்து தீபந்தோ காப்பாற்றும்
 தென் திசையிலுமென்னைத் திருவருளால் காப்பாற்றும்
 தென் மேற்கிலு மென்னைத் திறல்வேலால் காப்பாற்றும்
 மேற்குத் திக்கிலுமென்னை மால் மருகா ரக்ஷிப்பாய்
 வடமேற்கிலு மென்னை மயிலோன் ரக்ஷிப்பாய்
 வடமேற்கிலு மென்னை மயிலோன் ரக்ஷிப்பாய்
 வடமேற்கிலு மென்னை மயிலோன் ரக்ஷிப்பாய்

வடகிழக்கில் எனக்காக மயில் மீது வருவீரே
 பத்துத் திக்குத் தோறுமென பறந்து வந்து ரட்சிப்பாய்
 எண்திசையையும் சிரசினையும் சிவகுமரா ரக்ஷிப்பாய்
 நெற்றியும் புருவமும் நினதருள் காக்கட்டும்
 புருவங்களுக்கிடையே புருஷோத்தமன் காக்கட்டும்
 கண்களிரண்டையும் கந்தவேல் காக்கட்டும்
 நாசிக ளிரண்டையும் நல்ல வேல் காக்கட்டும்
 செவிகளிரண்டை சேவற்கொடி காக்கட்டும்
 கன்னங்களிரண்டையும் காங்கேயன் காக்கட்டும்
 உதட்டினையும் தான் உமாசுதன் காக்கட்டும்
 நாக்கை நம் முருகன் நயமுடன் காக்கட்டும்
 பற்களைக் கந்தன் பலம் கொண்டு காக்கட்டும்
 கழுத்தை ஸ்கந்தன் கைகளால் காக்கட்டும்
 தோள்களிரண்டையும் தூய வேல் காக்கட்டும்
 கைகள் விரல்களைக் கார்த்திகேயன் காக்கட்டும்
 மார்பையும் வயிற்றையும் வள்ளி மணாளன் காக்கட்டும்
 மனத்தை முருகன் கை மாத்தடி தான் காக்கட்டும்
 ஹ்ருதயத்தில் ஸ்கந்தன் இனிது நிலைத் திருக்கட்டும்
 உதரத்தை எல்லாம் உமை மைந்தன் காக்கட்டும்
 நாபி குஹ்யம் லிங்கம் நரையுடைக் குதத்தோடு
 இடுப்பை முழங்காலை இணையாகக் கால்களையும்
 புறங்கால் விரல்களையும் பொருந்துமுகர் அனைத்தையுமே
 ரோமத் துவாரமெல்லாம் உமைபாலா ரக்ஷிப்பாய்
 தோல் ரத்தம் மஜ்ஜையையும் மாம்ஸமென்பு மேதஸையும்
 அறுமுகவா காத்திடுவீர் அமரர் தலைவா காத்திடுவீர்
 என் அஹுங்காரமுமகற்றி அறிவொளியாயிருந்தும்
 முருகா வெனைக் காக்க வேல் கொண்டு வந்திடுவீர்
 பாபத்தைப் பொசுக்கிப் பாரெல்லாம் சிறப்புறவே
 ஓம் ஸௌம் சரவணபவ ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் என்றும்
 க்லௌம் லௌம் நமஹெவென்று சேர்த்திட்டா நாள்தோர்

ஓமிருந்து நமஹவரை ஒன்றாகச் சேர்த்திட்டா
 ஒன்றாகக் கூட்டியுமே உள்ளத்திலிருத்தி
 ஒரு மனத்தோடு நீ உருவையும் ஏத்திட்டா
 முருகனின் மூலமிது முழு மனத்தோ டேத்திட்டால்
 மும்மலமகன்று விடும் முக்தியுந்தன் கையிலுண்டாம்
 முக்தியை வேண்டியுமே எத்திக்கும் செல்ல வேண்டாம்
 முருகனிருப்பிடமே முத்தித் தலமாகும்ப்பா
 ஹ்ருதயத்தில் முருகனையிருத்திவிடு இக்கணமே
 இக்கணமே மூலமந்திரம் ஏத்திவிடு ஏத்திவிடு
 மூலமதை ஏத்துவோர்க்குக் கால பயமில்லையடா
 காலனை நீ ஜயிக்க கந்தனைப் பற்றிட்டா
 சொன்னபடி செய்தால் சுப்ரமண்ய குருநாதன்
 தன்னொளிப் பெருஞ்சுடராய் உன்னுள்ளே தானிருப்பான்
 ஜகமாயை ஜயித்திடவே செப்பினேன் மூலமுமே
 மூலத்தை நீ ஜபித்தே முக்தனுமாகிட்டா
 அக்ஷரலக்ஷமிதை அன்புடன் ஜபித்து விடில்
 எண்ணியதெலாம் கிட்டும் எம்பயம் அகன்றோடும்
 முவுலகம் பூஜிக்கும் முருகனருள் முன்னிற்கும்
 பூவுலகில் இணையற்ற பூஜ்யனுமாவாய் நீ
 கோடித்தரம் ஜபித்து கோடி காண வேண்டுமப்பா
 கோடி காணச் சொன்னதை நீ நாடிடுவாய் மனமே
 ஜன்மம் கடைத்தேற ஜபித்திடுவாய் கோடியுமே
 வேதாந்த ரகசியமும் வெளியாகு முன்னாலே
 வேத சூட்சுமத்தை விரைவாகப் பற்றிடலாம்
 சுப்ரஹ்மண்ய குரு ஜோதியாயுள் தோன்றிடுவான்
 அருட்பெருஞ்ஜோதியான ஆறுமுக ஸ்வாமியுமே
 அந்தர் முகமிருந்து ஆட்கொள்வான் சத்தியமாய்
 சித்தியையும் முத்தியையும் ஸ்கந்த குரு தந்திடுவான்
 நின்னையே நான் வேண்டி நித்திமும் ஏத்துகிறேன்
 மெய்யறிவாகக் கந்தா வந்திடுவாய் இவனுளே நீ

வந்திடுவாய் மருவிடுவாய் பகுத்தறிவாகவே நீ
 பகுத்தறி வோடினைப் பார்த்திடச் செய்திடப்பா
 பகுத்தறிவான கந்தன் பரங்குன்றில் இருக்கின்றாய்
 பழநியில் நீயும் பழம் ஜோதியானாய் நீ
 பிரமனுக்கருளியவர் பிரணவப் பொருளோனே
 பிறவா வரமருளி பிரம்மமய மாக்கிடுவாய்
 திருச்செந்தூரில் நீ சக்தி வேல் தாங்கிவிட்டாய்
 பழமுதிர் சோலையில் பரஞ்சோதி மயமானாய்
 ஸ்வாமி மலையிலே சிவசுவாமிக் கருளியக்
 குன்றுகள் தோறும் குருவாய் அமர்ந்திட்டோய்
 ஸ்கந்த கிரியை நீ சொந்தமாக்கிக் கொண்டனையே
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்தாஸ்ரம ஜோதியே
 பிறப்பையும் இறப்பையும் பெயர்த்துக் காத்திடுவாய்
 பிறவாமை என்கிற பெருவரம் நீ தந்திடுவாய்
 தத்துவக் குப்பையை மறந்திடச் செய்திடுவாய்
 எந்த நினைப்பையும் எரித்து நீ காத்திடுவாய்
 ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
 சரணமடைந்திட்டேன் சடுதியில் வாருமே
 சரவண பவனே சரவண பவனே
 உன்னருளாலே தான் உயிரோ டிருக்கின்றேன்
 உயிருக்குயிரான கந்தா உன்னிலென்னைக் கரைத்திடப்பா
 என்னிலுன்னைக் காண எனக்கு வரமருள்வாய்
 சீக்கிரம் வந்து சிவ சித்தியும் தந்தருள்வாய்
 இடகலை பிங்கலை ஏதும் அறிந்திலேன் நான்
 இந்திரிய மடக்கின் இருந்து மறிகிலேன் நான்
 ஸ்கந்தா உன் திருவடியைப் பற்றினேன் சிக்கெனவே
 சிக்கெனப் பற்றினேன் செப்பிடுவீர் உபதேசம்
 காமக் கசடுகள் யாவையும் களைந்திடுவாய்
 சித்த சுத்தியும் ஜபமும் தந்திடுவாய்
 நினைப்பெல்லாம் நினைனையே நினைந்திடச் செய்திடுவாய்

திருமுருகா வுன்னைத் திடமுற நினைந்திடவே
 திருவருள் தந்திடுவாய் திருவருள் தான் பொங்கிடவே
 திருவருள் ஒன்றிலே நிலைபெறச் செய்திடுவாய்
 நிலைபெறச் செய்திடுவாய் நித்யானந்தமதில்
 நித்யானந்தமே நின்னுருவாகையினால்
 அத்வையானந்தத்தில் இமைப்பொழுது ஆழ்த்திடுவாய்
 ஞான பண்டிதா நான்மறை வித்தகா கேள்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்த குருநாதா கேள்
 மெய்ப் பொருள் காட்டி மேன்மையடைந்திடச் செய்
 வினைகள் யாவையுமே வேல் கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 தாரித் திரியங்களையும் தடி கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 துக்கங்களனைத்தையும் தொலை தூரம் போக்கிடுவாய்
 பாப உடலைப் பரிசுத்தமாக்கிடுவாய்
 இன்ப துன்பத்தை இரு விழியால் விரட்டிடுவாய்
 ஆசைப் பேய்களை அறவே நசுக்கிடுவாய்
 அகந்தைப் பிசாசை அழித்து ஒழித்திடா
 மெய்யருளாம் உன்னருளில் முருகா இருந்திடுவாய்
 கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 ஆறுமுகமான குரோ அறிந்திட்டேனுன் மஹிமை
 இக்கணமே வருவாய் என் ஸ்கந்தகுருவே நீ
 என்னைக் காத்திடவே எனக்கு நீ அருளிடவே
 அரைக் கணத்தில் நீயும் ஆடி வருவாய்ப்பா
 வந்தெனைத் தடுத்து வலிய ஆட்கொள் வரதகுரோ
 அன்புத் தெய்வமே, ஆறுமுகமானவனே
 கப்ரஹ்மண்யனே சோகம் அகற்றிடுவாய்
 ஞான ஸ்கந்தரே ஞானம் அருள்வாய் நீ
 ஞான தண்டபாணியே என்னை ஞான பண்டிதனாக்கிடுவாய்
 அகந்தை யெலா மழித்து அன்பினை ஊட்டிடுவாய்
 அன்பும் மயமாக்கி ஆட்கொள்ளுவையப்பா
 ன்பை என் உள்ளத்தில் அசைவின்றி நிறுத்திவிடு

அன்பையே கண்ணாக ஆக்கிக் காத்திடுவாய்
 உள்ளும் புறமும் உன்னருளாம் அன்பையே
 உறுதியாக நானும் பற்றிட உவந்திடுவாய்
 எல்லையில்லாத அன்பே இறைவெளி என்றாய் நீ
 அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் அன்பென்றாய்
 அன்பே சிவமும், அன்பே சக்தியும்
 அன்பே ஹரியும், அன்பே பிரம்மனும்
 அன்பே தேவரும், அன்பே மனிதரும்
 அன்பே நீயும் அன்பே நானும்
 அன்பே சத்தியம் அன்பே நித்தியம்
 அன்பே சாந்தம் அன்பே ஆனந்தம்
 அன்பே மௌனம் அன்பே மோகூழ்
 அன்பே பிரம்மமும் அன்பே அனைத்துமென்றாய்
 அன்பில்லாத இடம் அங்குமில்லையென்றாய்
 எங்கும் நிறைந்த அன்பே என் குரு நாதனப்பா
 அன்பில் உறையும் அருட்குரு நாதரேதான்
 ஸ்கந்தாஸ்ரமந் தன்னில் ஸ்கந்த குரு வானான் காண்
 மூவரும் தேவரும் முனிவரும் போற்றிடவே
 ஸ்கந்தாஸ்ரமந் தன்னில் ஸ்கந்த ஜோதியுமாய்
 ஆத்ம ஜோதியுமாய் அமர்ந்திட்ட ஸ்கந்தகுரு
 இருளை அகற்றவேஎழுந்திட்ட எங்கள் குரு
 எல்லையில்லாத உன் இறைவெளியைக் காட்டிடுவாய்
 முக்தியைத் தந்திடுவாய் மூவரும் போற்றிடவே
 நம்பினேன் உன்னையே நம்பினேன் ஸ்கந்தகுரோ
 உனையன்றி இவ்வுலகில் ஒன்றுமில்லை என்றுணர்ந்தேன்
 நன்கறிந்து கொண்டேன் நானும் உனதருளால்
 விட்டிடமாட்டேன் கந்தா வீட தருள்வீரே
 நடுநெற்றித் தானத்து நானுனைத் தியானிப்பேன்
 பிரமாந்திரத்தைப் போதித்து வந்திடுவாய்
 கழுமுனை மார்க்கமாய் ஜோதியைக் காத்திடுவாய்

சிவயோகியாக எனைச் செய்திடும் குரு நாதா
 ஆசையறுத்து அரனடியைக் காட்டி விடும்
 மெய்யடியராக்கி மெய்வீட்டில் இருத்திவிடும்
 கொங்கு நாட்டிலே கோயில் கொண்டஸ்கந்தகுரோ
 கொல்லிமலைமேலே குமரகுரு வானவனை
 கஞ்சமலை சித்தர் போற்றும் ஸ்கந்தகிரி குரு நாதா
 கருவூரார் போற்றும் காங்கேயா கந்தகுரோ
 மருதமலைச் சித்தன் மகிழ்ந்துபணி பரமகுரோ
 சென்னிமலைக் குமரா சித்தர்க்கருள் வோனே
 சிவவாக்கிய சித்தருனைச் சிவன் மலையில் போற்றுவரே
 பழநியில் போகருமே பாரோர் வாழப் பிரதிஷ்டித் தான்
 புலிப்பாணி சித்தர்களால் புடை சூழ்ந்த குமர குரோ
 கொங்கில் மலிந்திட்ட ஸ்கந்த குருநாதா
 கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளையுள்ளம் அருள்வீரே
 கற்றவர்களோ டென்னைக் களிப்புறச் செய்திடும்
 உலகெங்கும் நிறைந்திருந்தும் கந்தகுரு உள்ள இடம்
 ஸ்கந்தகிரி என்பதை நான் கண்டு கொண்டேன் கண்டு கொண்டேன்
 நால்வர் அருணகிரி நவமிரண்டு சித்தர்களும்
 பக்தர்களும் போற்றும் பழநிமலை முருகா கேள்
 கொங்கு தேசத்திலே குன்றுதோறும் குடி கொண்டாய்
 சீலம் நிறைந்த சேலம் மாநகரத்தில்
 கன்னிமார் ஓடையின் மேல் ஸ்கந்தகிரி அதனில்
 ஸ்கந்தாஸ்ரமத்தினிலே ஞானஸ்கந்த சத்குருவாய்
 அமர்ந்திருக்கும் ஜோதிமூல மானகுரோ
 அயர்ச்சியை நீக்கிடுவாய் என் தளர்ச்சியை அகற்றிடுவாய்
 சுகவனேசன் மகனே, சுப்ரமண்ய ஜோதியே
 பேரின்ப மகிழ்ச்சியை பெருகிடச் செய்திடப்பா!
 பரமானந்தமதில் எனை மறக்கப் பாலிப்பாய்
 மால்மருகா வள்ளி மணாளா ஸ்கந்தகுரோ
 சிவகுமார உன் கோயில் ஸ்கந்தகிரி என்றுணர்ந்தேன்

ஜோதிப் பிழம்பான ஸ்கந்த குரு நாதா
 பழம் நீ என்றதினால் பழநிமலை யிருந்தாயோ
 திருவாவினன் குடியில் திருமுருகனானாயோ
 குமரா முருகா குருகுகா வேலவனே
 அகத்தியர்க்குத் தந்து ஆட்கொண்டாய் தமிழகத்தை
 கலியுக வரதனென்று கலசமுனி உனைப் புகழ்ந்தான்
 ஓளவைக்கு அருள் செய்த அறுமுகவா ஸ்கந்த குரோ
 ஒழுக்கமொடு கருணையையும் தவத்தையும் தந்தருள்வாய்
 போகருக்கருள் செய்த புவன சுந்தரனே
 தண்டபாணித் தெய்வமே தடுத்தாட் கொண்டிப்பா
 ஆண்டிக் கோலத்தில் அணைத்திடுவாய் தண்டுடனே
 தெய்வங்கள் போற்றிடும் தண்டாயுத ஜோதியே
 ஸ்கந்தகிரி மேலே ஸ்கந்த ஜோதியானவனே!
 கடைக்கண்ணால் பார்த்திட்பா கருணையுள்ள ஸ்கந்த குரோ
 ஏழையைக் காத்திட்பா ஏத்துக்கிறேன் உன் நாமம்
 உன்னையன்றி வேறொன்றை ஒரு போதும் நம்புகிலேன்
 கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 கந்தனென்ற பேர் சொன்னால் கடிதாகநோய் தீரும்
 புவனேஸ்வரீ மைந்தா போற்றினேன் திருவடியை
 திருவடியே நம்பினேன் திருவடி சாக்ஷியாக
 புவனமாதா மைந்தனே புண்ணிய மூர்த்தியே கேள்
 நின்நாமம் ஏத்துவதே நான் செய்யும் தவமாகும்
 நாத்தமும் பேறவே ஏத்திடுவேன் நின்நாமம்
 முருகா முருகா வென்றே மூச்செல்லாம் விட்டுடுவேன்
 உள்ளும் புறமும் ஒரு முருகனையே காண்பேன்
 அங்கிங்கெனாதபடி எங்குமே முருகனப்பா
 முருகன் இலாவிடில் முவ்வுலக மேதப்பா
 அப்பப்பா முருகனின் அருளே உலகமப்பா
 ஸ்தாவர ஜங்கமமாய் ஸ்கந்தனாய் அருவுருவாய்
 முருகனாய் முதல்வனாய் ஆனவன் ஸ்கந்த குரு

ஸ்கந்தாஸ்ர மிருக்கும் ஸ்கந்த குரு அடிபற்றிச்
 சரணம் அடைந்தவர்கள் ஸாயுஜ்யம் பெற்றிடுவர்
 சத்தியம் சொல்கிறேன் சந்தேகமில்லையப்பா
 வேதங்கள் போற்றிடும் வடிவேலன் முருகனை நீ
 சந்தேகமில்லாமல் சத்தியமாய் நம்பிடுவாய்
 சத்தியமான தெய்வம் ஸ்கந்த குருநாதன்
 சத்தியம் காணவே நீ சத்தியமாய் நம்பிடப்பா
 சத்தியம் வேறல்ல ஸ்கந்தகுரு வேறல்ல
 ஸ்கந்தகுருவே ஸத்தியம் ஸத்தியமே ஸ்கந்தகுரு
 சத்தியமாய்ச் சொன்னதைச் சத்தியமாய் சம்பியே
 சத்தியமாய் ஞானமாய் சதானந்த மாகிவிடு
 அழிவற்ற ப்ரம்மாய் ஆக்கிடுவான் முருகன்
 திருமுறைகள் திருமுறைகள் செபுவதும் இதுவேதான்
 ஸ்கந்தகுரு கவசமதைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டுநீ
 பொருளுணர்ந்து ஏத்திடப்பா பொல்லாப்பு வினையகலும்
 பிறவிப் பிணியகலும் ப்ரம்மா னந்தமுண்டு
 இம்மையிலும் மறுமையிலும் இமையோருன்னை போற்றிடுவர்
 மூவருமே முன்னிற்பர் யாவருமே பூஜிப்பர்
 அனுதினமும் கவசத்தை அன்புடன் ஐபித்திடப்பா
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிந்தையொன்றிச் செப்பிடப்பா
 கவலைய கன்றிடுமே கந்தனருள் பொங்கிடுமே
 பிறப்பும் இறப்பும் பிணிகளும் தொலைந்திடுமே
 கந்தன் கவசமே கவசமென்று உணர்ந்திடுவாய்
 கவசம் ஏத்துவீரேல் கலியை ஐயித்திடலாம்
 கலியொன்ற அரக்கனைக் கவசம் விரட்டுமே
 சொன்னப்படிச் செய்து சுகமடைவாய் மனமே நீ
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தைக் கருத்தொன்றி ஏத்துவோர்க்கு
 அஷ்டைச் சர்யந்தரும் அந்தமில்லா இன்பந்தரும்
 ஆல்போல் தழைத்திடுவன் அறுகுபோல் வேரொடிடுவன்
 வாழையடி வாழையைப் போல் வம்சமதைப் பெற்றிடுவன்
 பதினாறும் பெற்று பல்லாண்டு வாழ்ந்திடுவன்

சாந்தியும் சௌக்கியமும் ஸர்வமங்களமும் பெருகிடுமே
 ஸ்கந்தகுரு கவசமிதைக் கருத்திறுத்தி ஏற்றுவீரேல்
 கர்வம் காமக்ரோதம் கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும்
 முன்செய்த வினையகன்று முருகனருள் கிட்டுவிடும்
 அறம்பொருள் இன்பம்வீடு அதிகலப மாக்கிடும்
 ஆசாரம் சீலமுடன் ஆதிநேம நிஷ்டையுடன்
 கள்ளமில்லா வளத்தோடு ஸ்கந்தகுரு கவசந்தனை
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிவகுமர னைநினைத்துப்
 பாராயணம் செய்வீரேல் பார்க்கலாம் கந்தனையும்
 கந்தகுரு கவசமிதை மண்டலம் நிஷ்டையுடன்
 பகலிரவு பாராமல் ஒருமனதாய்ப் பகருவீரேல்
 திருமுருகன் வேல்கொண்டு திக்குகள் தோறும்நின்று
 காத்திடுவான் கந்தகுரு கவலையில்லை நிச்சயமாய்
 ஞான ஸ்கந்தனின் திருவடியை நம்பியே நீ
 கந்தகுரு கவசந்தனை ஓதுவதே தவமெனவே
 உணர்ந்துகொண்டு ஓதுவையேல் உனக்குப்பெரிதான
 இகபர சுகமுண்டாம் என்னாளும் துன்பமில்லை
 துன்பம் அகன்றுவிடும் தொந்தரவு நீங்கிவிடும்
 இன்பம் பெருகிவிடும் இஷ்டசித்தி கூடிவிடும்
 பிறவிப் பிணியகற்றி ப்ரம்மநிஷ்டை யும்தந்து
 காத்து ரக்ஷிக்கும் ஸ்கந்தகுரு கவசமே
 கவலையை விட்டு நீ ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை
 இருத்த படியிருந்து ஏத்துவிடு ஏத்தினால்
 தெய்வங்கள் தேவர்கள் சித்தர்கள் பக்தர்கள்
 போற்றிடுவர், ஏவலுமே புரிந்திடுவர் நிச்சயமாய்
 ஸ்கந்தகுரு கவசம் சம்சயப்பேயோட்டும்
 அஞ்ஞானமு மகற்றி அருள்ஓவியும் காட்டும்
 ஞான ஸ்கந்தகுரு நானென்று முன்நிற்பன்
 உள்லொளியாயிருந்து உன்னிலவ னாகிடுவன்
 என்னில் உன்னைக்காட்டி உன்னில் தனைக்காட்டி
 எங்கும் தனைக்காட்டி எங்குமுனைக் காட்டிடுவன்

ஸ்கந்தஜோதி யானகந்தன் கந்தகிரி யிருந்து
 தண்டாயுதம் தாங்கித் தருகிறான் காட்சியுமே
 கந்தகிரி வந்துநிதம் கண்டும்மின் ஐகத்தீரே
 கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும் ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை
 பாராயணம் செய்து பாரில் புகழ்பெறுமின்
 ஸ்கந்த குரு கவசபலன் பற்றற்றுப்பரம் கொடுக்கும்
 ஒரு தரம் கவசமோதின் உள்ளமுக்குப் போகும்
 இரு தரம் ஏற்றுவீரேல் எண்ணியதெல்லாம் கிட்டும்
 மூன்று தரமோதின் முன்னிற்பான் ஸ்கந்த குரு
 நான்முறையோ தினம் நல்லவரம் பெறுவீர்
 ஐந்து முறை தினமோதி பஞ்சாட்சரம் பெற்று
 ஆறு முறையோதி ஆறுதலைப் பெற்றிடுவீர்
 ஏழுமுறை தினமோதின் எல்லாம் வசமாகும்
 எட்டுமுறை ஏத்தில் அட்டமா சித்திகிட்டும்
 ஒன்பது தரமோதின் மரணபயம் ஒழியும்
 பத்துத் தரமோதின் பற்றறுத்து வாழ்வீரே
 கன்னிமார் ஓடையிலே நீராடி நீறு பூசிக்
 ஸ்கந்தகுரு கவசமோதி கந்தகிரி ஏறிவிட்டால்
 முந்தை வினையெல்லாம் கந்தன் அகற்றிடுவான்
 நிந்தைகள் நீங்கிவிடும் நிஷ்டையுமே கை கூடும்
 கன்னிமார் ஓடைநீரைக் கைகளிலே நீ எடுத்துக்
 கந்தனென்ற மந்திரத்தைக் கண்முடியுருவேத்தி
 உச்சியிலும் தெளித்து உட்கொண்டு விட்டிட்டால்
 சித்தமல மகன்று சித்த சுத்தியும் கொடுக்கும்
 கன்னிமார் தேவிகளைக் கன்னிமார் ஓடையிலே
 கண்டு வழிபட்டு கந்தகிரி ஏறிடுவீர்
 கந்தகிரி யேறி ஞான ஸ்கந்த குரு கவச மிதைப்
 பாராயணம் செய்துலகில் பாக்கய மெல்லாம் பெற்றிடுவீர்

ஸ்கந்த குரு கவசம் முற்றியது

சரஸ்வதி

சகலகலாவல்லி மாலை



ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்ப னிங்கு வாரா திடர்.

வெண் தாமரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்க என் வெள்ளை உள்ளத்
தாண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோ
சகமேழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க வொழித்தான்
பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலா வல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றும் ஐம்பாற்
காடுஞ் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலா வல்லியே.

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
ஆர்ந்துள் அருட் கடலில்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடும்கொலோ
உளம்கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவேரர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலா வல்லியே.

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
கல்வியும் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணிந்தருள் வாய்
வடநூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலா வல்லியே.

பஞ்சப்பு இதந்தரு செய்ய பொற்
பாத பங்கேருகம் என்
செநஞ்சத் தடத்து அலராதது என்னே
நெடுந்தாட் கமலத்து
அஞ்சத்துவசம் உயர்ந்தோன்
செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசு ஒத்திருந்தாய்
சகல கலா வல்லியே.

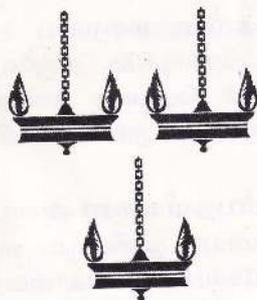
பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுது எளிது எய்த
நல்காய் எழுதா மறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலும்
கனலும் வெங்காலும் அன்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலா வல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனும் என்பால்
கூட்டும்படி நின் கடைக்கண்
நல்காய் உளம்கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
அமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகல கலா வல்லியே.

சொல்விற்பனமும் அவதானமும்
கவி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்வாய்
நளிநாசனம் சேர்
செல்விக்கு அரிதென்று ஒருகாலமும்
சிதையாமை நல்கும்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
சகல கலா வல்லியே

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்மெய்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நினை நனைப்பவர் யார்
நிலந்தோய் புழைக்கை
நற் குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
அரசன்னம் நாண நடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே
சகல கலா வல்லியே

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண்டளவிற பணியச் செய்வாய்
படைப்போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி
உண்டேனும் விளம்பில் உன்போற்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
சகல கலா வல்லியே.



அபிராமி டட்டர் அருளிய

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தாரமர்கொன்றையும் சண்பகமாலையும் சாத்தும் தில்லை
ஊர்த்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே உலகேழும் பெற்ற
சீரபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தனையுள்ளே
காரமர் மேனி கணபதியே நிற்கக் கட்டுரையே

நூல்

ஞானமும் நல் வித்தையும் பெற

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்குமத் தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே 1

பிரிந்தவர் ஒன்று சேர

துணையும் தொழுந்தெய்வமும் பெற்றதாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் ப்னிமலர்ப்பூங்
கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குசமும் கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி அறிந்தனயே 2

குடும்பக்கவலையிலிருந்து விடுபட

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்து கொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடிக்கே திருவே வெருவிப்
பிறிந்தேன் நின் அன்பர் பெருமை எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே 3

உயர்பதவிகளை அடைய

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும் என் புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே 4

மனக்கவலை தீர

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புனர் முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம் என் சென்னியதே

5

மந்திர சித்தி பெற

சென்னியது உன் பொன் திருவடித்தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன்திருமந்திரம் சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின் அடியாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது என்றும் உன்றன் பரமாகம் பத்ததியே

6

மலையென வருந்துன்பம் பணியென நீங்க

ததியுறு மத்திற் சுழலும் என் ஆவிதளர் விலதோர்
கதியுறு வண்ணம் கருது கண்டாய் கமலாலயனும்
மதியுறு வேணி மகிழ்நனும்மாலும் வணங்கியென்றும்
துதியுறு சேவடியாய் சிந்தூரானன் சுந்தரியே

7

பற்றுகள் நீங்கி பக்தி பெருகிட

சுந்தரி எந்தை துணைவி என் பாசத்தொடரை யெல்லாம்
வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோள்
சுந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே

8

அனைத்தும் வசமாக

கருத்தன எந்ததைதன் கண்ணன் வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பால் அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன முரலும் நீயும் அம்மே வந்தென் முன் நிற்கவே

9

மோட்ச சாதனம் பெற

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்தாள் எழுதாமரையின்
ஓர் அரும்பொருளே அருளே உமையே இமயத்து
பிறந்தவளே அழியா முத்தி ஆனந்தமே

10

இல்வாழ்க்கையில் இன்பம் பெற

ஆனந்தமாய் என் அறிவாய் நிறைந்த அமுதமுமாய்
வானந்த மான வடிவுடையாள் மறை நான்கினுக்கும்
தானந்த மான சரணாரவிந்தத் தவளநிறக்
கானந்தம் ஆடரங்காம் எம்பிரான் முடிக்கண்ணியதே

11

தியானத்தில் நிலை பெற

கண்ணணியதுன்புகழ் கற்பதுன் நாமம் கசிந்து பத்தி
பண்ணியதுன் இரு பாதாம் புயத்தில் பகல் இரவா
நண்ணிய துன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான் முன்செய்த
புண்ணியம் எது என் அம்மே புவி ஏழையும் பூத்தவளே

12

வைராக்கிய நிலை எய்த

பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின்கரந்தவளே கறைக்கண்டனுக்கு
மூத்தவளே என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே
மாத்தவளே உன்னை அன்றி மற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே

13

தலைமை பெற

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
சிந்திப்பவர் நல் திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே
பந்திப்பவர் அழியாய் பரமானந்தர் பாரில் உன்னைச்
சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி நின் தண்ணளியே

14

வெருஞ் செல்வமும் பேரின்பமும் பெற

தண்ணளிக்கென்று முன்னே பல கோடி தவங்கள் செய்வார்
மண்ணளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார் மதிவானவர்தம்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியாமுத்தி வீடுமன்றோ
பண்ணளிக்கும் சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்களியே

15

முக்காலமும் உணரும் திறன் உண்டாக

கிளியே இளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்தொளிரும்
ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கிடமே எண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே வெளிமுதல் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே
அளியேன் அறிவளவிற்கு அளவானது அதிசயமே

கன்னிகைகளுக்கு நல்ல வரன் அமைய

அதிசயமான வடிவுடையாள் அரவிந்தமெல்லாம்
துதிசெய ஆனை சுந்தரவல்லி துணை இரதி
பதிசயமானது அபசயமாக முன் பார்த்தவர்தம்
மதிசயமாக வன்றோ வாம பாகத்தை வவ்வியதே 17

மரணபயம் நீங்க

வவ்விய பாகத்து இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக்கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற்பாதமும் ஆகி வந்து
வெவ்விய காலன் மேல் வரும்போது வெளிநிற்கவே 18

மேரின்ப நிலையடைய

வெளிநின்ற நின்திரு மேனியைப்பார்த்தென் விழியும் நெஞ்சம்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட தில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றதென்ன திருவுளமோ
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பது மேவி உறைபவளே 19

வீடு வாசல் முதலிய செல்வங்கள் உண்டாக

உறைகின்ற நின்திருக்கோயில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ முடியோ அமுதம்
நிறைகின்ற வெண் திங்களோ கஞ்சமோ என்றன் நெஞ்சகமோ
மறைகின்ற வாரிதியோ பூரணாசல மங்கலையே 20

அம்பிகையை வழியடாமல் இருந்த பாவம் தொலைய

மங்கலை செங்கலசம் முலையாள் மலையாள் வருணச்
சங்கலை செங்கைச் சகலகலா மயில்தாவு கங்கை
பொங்கலை தங்கும் புரிசடையோன் புடையாள் உடையாள்
பிங்கலை நீலி செய்யாள் வெளியாள் பசும் பெண் கொடியே 21

இனிப்பிறவா நெறி அடைய

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த
மறையின் பரிமளமே இமயப்
பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே
இறந்திங்கு இனிப்பிறவாமல் வந்து ஆண்டுகொள்ளே 22

எப்போதும் மகிழ்ச்சியாய் இருக்க

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலமல்லதன்பர் கூட்டந்தன்னை
விள்ளேன் பரசமயம் விரும்பேன் வியன்முவுலகுக்கு
உள்ளே அனைத்தினுக்கும் புறம்பே உள்ளதே விளைந்த
கள்ளே களிக்கும் களியே அளிய என் கண்மணியே. 23

நோய்கள் விலக

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே அணியும் அணிக்கழகே அணுகாதவர்க்குப்
பணியே பணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நிற்பதம்பாதம் பணிந்தபின்னே 24

நினைத்தகாரியம் நிறைவேற

பின்னே திரிந்துள் அடியாரைப்பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன் முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு அபிராமி என்னும்அருமருந்தே
என்னே இனியுன்னை யான்மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே 25

செல்வாக்குப் பெருக

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேமுலகினையும் படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம் கமழ்பூங்கடம்பு
சாத்தும் குழல் அணங்கே மணம் நாரும் நின் தாளிணைக்கென்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏற்றியவாறு நகையுடைத்தே 25

மனநோய் அகல

உடைத்தனை வஞ்சப்பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பு
படைத்தனை பத்ம பதயுகம் சூடும் பணி எனக்கே
அடைத்தனை நெஞ்சத்தழுக்கையெல்லாம் நின் அருப்புனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே 26

இம்மை மறுமை இன்பங்கள் அடைய

சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும்
செல்லும் தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே

எல்லாம் சித்திகளும் அடைய

சித்தியும் சித்தி தரும் தெய்வமாகிக் திகழும் பரா
சக்தியும் சக்தி தழைக்கும் சிவமும் தவம் முயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும் வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே 28

வீபத்து ஏற்படாமல் இருக்க

அன்றே தடுத்தென்னை ஆண்டுகொண்டாய் கொண்டதல்ல
என்கை
நன்றே உனக்கினி நான் என்செயினும் நடுக்கடலுள்
சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின் திருவுளமே
ஒன்றே பல உருவே என் உமையவளே 29

மறுமையில் இன்பம் உண்டாக

உமையும் உமையொரு பாகரும் ஏக உருவில் வந்திங்கு
எமையும் தமக்கன்பு செய்யவைத்தார் இனி எண்ணுதற்குச்
சமையங்களும் இல்லை ஈன்றெடுப்பாள் ஒரு தாயும் இல்லை
அமையும் அமையுறு தோளியர் மேல் வைத்த ஆசையுமே 30

தும்மரணம் வராமலிருக்க

ஆசைக்கடலில் அகப்பட்டு அருளற்ற அந்தகன்கைப்
பாசத்தில் அல்லல் பட இருந்தேனை நிற்பாதமென்னும்
வாசக்கமலம் தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டுகொண்ட
நேசத்தை என் சொல்லுவேன் ஈசர்பாகத்து நேரிழையே 31

இறக்கும் நிலையிலும் அம்பிகை நினைவோடு இருக்க
இழைக்கும் வினைவழியே அடுங்காலன் எனை நடுங்க
அழைக்கும் பொழுது வந்து அஞ்சல் என்பாய் அத்தர் சித்தம்
எல்லாம்

குழைக்கும் களபக்குவிமுலை யாமனைக் கோமளமே
உழைக்கும் பொழுது உன்னையே அன்னையே என்பன்
ஓடிவந்தே 32

சீறந்த நன்செய் நிலங்கள் கிடைக்க

வந்தே சரணம் புகும் அடியாருக்கு வானு வலகம்
தந்தே பரிவோடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும்
பைந்தேன் அலங்கற் பருமணி ஆகமும் பாகமும் பொன்
செந்தேன் மலரும் அலர்க்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே 33

திருமணம் நிறைவேற

திங்கள் பகவின் மணநாறுஞ் சீறடி சென்னிவைக்க
எங்கட்கு ஒருதவம் எய்தியவா எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவமெய்துமோ தரங்கக்கடலுள்
வெங்கட் பணியணை மேல்துயில் கூரும் விழுப்பொருளே 34

பழைய வினைகள் வலிமை அழிய

பொருளே பொருள் முடிக்கும் போகமே அரும்போகம் செய்யும்
மருளே மருளில் வரும் தெருளே என்மனத்து வஞ்சத்து
இருளேது மின்றி ஒளிவெளியாகி இருக்கும் உன்றன்
அருளேது அறிகின்றிலேன் அம்புயாதனத்து அம்பிகையே 35

நவமணிகளைப் பெற

கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும் கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்துமாலை விட அரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக்கோவையும் பட்டும் எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடையானிடம் சேர்பவளே 36

வேண்டியதை வேண்டியவாறு அடைய

பவளக்கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும் பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகையும் துணையா எங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்கும் துணை முலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டீர் அமராவதி ஆளுகைக்கே 37

கருவிகளைக் கையாளும் வலிமை பெற

ஆளுகைக்கு உந்தன் அடித்தாமரைகளுண்டு அந்தகன்பால்
மீளுகைக்கு உந்தன் விழியின் கடையுண்டு மேல் இவற்றின்
முளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே அன்று முப்புரங்க
மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்த வில்லான் பங்கில் வாணுதலே

பூர்வ புண்ணியம் பலன்தர

வாணுதற் கண்ணியை விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெருமாட்டியைப் பேதை நெஞ்சில்
காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கன்னியைக் காணும் அன்பு
பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணமன்றோ முன்செய் புண்ணியமே 39

நல்லடியார் நட்புப்பெற

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே புதுப்புங்குவளைக்
கண்ணியும் செய்ய கணவரும் கூடி நம காரணத்தால்
நண்ணியிங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணி நம் சென்னியின் மேல் பத்மபாதம் பதித்திடவே 40

உலகினை வசப்படுத்த

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு இறுகி இளகிமுத்து
வடங்கொண்ட கொங்கை மலை கொண்டு இறைவர்
வலிய நெஞ்சை
நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதப்பரிபுரையே 41

தீமைகள் ஒழிய

பரிபுரச்சீறடிப் பாசாங்குசை பஞ்சபாணியின் சொல்
திருபுரசுந்தரி சிந்தூர மேனியள் தீமை நெஞ்சில்
புரிபுரவஞ்சரை அஞ்சக்குனி பொருப்புச் சிலைக்கை
எரிபுரைமேனி இறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே 42

யிர்வுணர்ச்சி அகல

தவளே இவள் எங்கள் சங்கரனார் மனைமங்கலமாம்
அவளே அவர்தமக்கு அன்னையும் ஆயினன் ஆகையினால்
உவளே கடவுளர் யாவார்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்
யளென் இனியொரு தெய்வம் உண்டாக மெய்த்தொண்டு
செய்தே 43

உலகோர் பழியிலிருந்து விடுபட

தொண்டு செய்யாது நின்பாதந்தொழாத துணிந்திச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோ இலரோ அப்பரிசடியேன்
கண்டு செய்தால் அது கை தவமோ அன்றிச் செய்தவமோ
மீண்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றேபின், வெறுக்கையன்றே 44

நல்நடத்தையோடு வாழ

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம்மடியாரைமிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புதுநஞ்சையுண்டு
கறுக்குந் திருமிடற்றாள் இடப்பாகம் கலந்த பொன்னே
மறுக்குந் தகைமைகள் செய்யினும் யான் உன்னை
வாழ்த்துவனே 45

யோக நிலை அடைய

வாழும் படியொன்று கண்டு கொண்டேன் மனத்தே ஒருவர்
வீழும் படியன்று விள்ளும் படியன்று வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை யெட்டும் எட்டாமல் இரவுபகல்
குழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே 46

உடல் பற்று நீங்க

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக்க குன்றில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்த்து இமைப்போது இருப்பார் பின்னும்
எய்துவரோ
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே 47

மரணத்துன்பம் இல்லாதிருக்க

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க ஆவி வெங்கூற்றுக்கு இட்ட
வரம்பை அடுத்து மருகும் அப்போத வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை அடுத்த அரிவையர் சூழவந்த அஞ்சல் என்பாய்
நரம்பை அடுத்த இசை வடிவாய் நின்ற நாயகியே 48

அம்பிகையை நேரில் காண

நாயகி நான்முகி நாராயணி கை நளிநபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநச்சு
வாயகி மாலினி வாராகி சூலினி மாதங்கியென்று
ஆயகி ஆதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே

மோகம் நீங்க

அரணம் பொருளென்று அருள் ஒன்றிலாத அசுரர்தங்கள்
முரண் அன்று அழிய முனிந்த பெம்மானும் முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் எனநின்ற நாயகி தன்னடியார்
மரணம் பிறவி இரண்டும் எய்தார் வையகத்தே

50

பெருஞ் செல்வம் அடைய

வையம் தூரகம் மதகரி மாமகுடம் சிவிகை
பெய்யும் கனகம் பெருவிலை ஆரம் பிறைமுடித்த
ஐயன் திருமனையாள் அடித்தாமரைக்கு அன்பு முன்பு
செய்யும் தவமுடையார்க்கு உளவாகிய சின்னங்களே

51

வொய்யுணர்வு நீங்க

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினிற் சாத்திய செய்யப்பட்டும்
பென்னம் பெரிய முலையும் முத்தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
கன்னங்கரிய குழலுங்கண் மூன்றுங் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந் தனியிருப்பார்க்கு இது போலும் தவம் இல்லையே

52

கடன்தீர

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர் தம் பாற் சென்று இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல் நித்த நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
சொல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே

53

மோன நிலை எய்த

மின் ஆயிரம் ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்ற(து)
அன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்தவல்லி அருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்குமாய் முடிவாய் முதல்விதன்னை
உன்னாது ஒழியினும் உன்னினும் வேண்டுவ

தொன்றில்லையே

54

யாவரும் வசமாக

யாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்குமாய்
யாள் அனைத்தையும் நீங்கி நிற்பாள் என்றன் நெஞ்சின்
உள்ளே

யாள் அனைத்து நின்று புரிகின்றவா இப்பொருளறிவார்

யாள் ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என் ஐயனுமே

55

வறுமை ஒழிய

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு அண்டமெல்லாம்
உய்ய அறம் செய்யும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று
பொய்யும்

மெய்யும் இயம்ப வைத்தாய் இதுவோ உன்தன் மெய்யருளே 56

மன அமைதி பெற

அருணாம் புயத்தும் என் சித்தாம்புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயமுலைத் தையல் நல்லாள் தகைசேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கராம்புயமும்
சரணாம் புயமும் அல்லால் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே 57

பிள்ளைகள் நல்லவர்களாக வளர

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்லது என்று உன் தவநெறிக்கே
நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன் ஒற்றை நீள்சினலயும்
அஞ்ச அம்பும் இக்கு அலராக நின்றாய் அரியாரெனினும்
பஞ்ச அஞ்ச மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பலரையே 58

மெய்யுணர்வு பெற

பாலினுஞ் சொல் இனியாய் பனிமாமலர்பாதம் வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்க நின்றோன் கொன்றை வார்
சடையின்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும் மெய்ப்பீடம் ஒரு
நாலினும் சால நக்றோ அடியேன் முடை நாய்த்தலையே 59

மாயையை வெல்ல

நாயேனையும் இங்கொரு பொருளாக நயந்து வந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டு கொண்டாய் நினை உள்ள
வண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவு தந்தாய் என்ன பெறு பெற்றேன்
தாயே மலை மகளே செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே

எத்தகைய அச்சமும் அகல

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து மத
வெங்கண் கரியுரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய் அடையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறிப்பிட்ட நாயகி கோகனகக்
செங்கைக் கரும்பும் மலரும் எப்போதும் என்சிந்தை

அறிவு தெளிவோடு இருக்க

தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டிமுன்வெல்கதிக்குக்
கூறும் பொருள் குன்றில் கொட்டும் தறிகுறிக்கும் சமயம்
ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயமுண்டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே

62

பக்தி வெருக

வீணே பலிகவர் தெய்வங்கள் பால் சென்று மிக்க அன்பு
பூணேன்உனக்கு அன்பு பூண்டு கொண்டேன்
நின்புகழ்ச்சியன்றிப்
பேணேன் ஒரு பொழுதும் திருமேனிப்ரகாசமன்றிக்
காணேன் இருநிலமும் திசை நான்கும் ககனமுமே

63

ஆண்மகப்பேறு அடைய

ககனமும் வானும் புவனமும் காணவில் காமன் அங்கம்
தகனம் முன்செய்த தவப்பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்
மகனும் முந்நான்கு இரு மூன்று எனத்தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயதன்றோ வல்லி நீ செய்த வல்லபமே

64

கவிஞராக

வல்லபம் ஒன்றறியேன் சிநியேன் நின் மலரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்றொன்றிலேன் பசும்பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய் வினையேன் தொடுத்த
சொல் அவமாயினும் நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே

65

பகைவர்கள் அழிய

தோத்திரம் செய்து தொழுது மின்போலும் நின்தோற்றம் ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனத்தில் வையாதவர் வண்மை குலம்
கோத்திரம் கல்வி குணம் குன்றி நானும் குடில்கள் தொறும்
திரம் கொண்ட பலிக்கு உழலா நிற்பர் பாரெங்குமே

66

நிலம் வீடு போன்ற செல்வங்கள் வெருக

பாரும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் படர்விசும்பும்
ஊரும் ஊருகு சுவையொளி ஊறொளி ஒன்றுபடச்
சு தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீறடிக்கே
சுவம் உடையார் படையாத தனம் இல்லையே

67

சகல செளபாக்கியங்களும் அடைய

தனம் தரும் கல்விதரும் ஒரு நாளும் தளர்வறியா
மனம் தரும் தெய்வ வடிவும் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சம் இல்லா
இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக் கண்களே 68

நுண்கலைகளில் சித்தி பெற

கண்களிக்கும்படி கண்டு கொண்டேன் கடம்பாடவியில்
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர் குலம்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெருமாட்டிதன் பேரழகே 69

மனக்குறைகள் தீர

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம் புயத்தாள் பனிமாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
இழிவுற்று நின்ற நெஞ்சே இரங்கேல் உனக்கு என்குறையே 70

பிறவிப்பிணி தீர

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்றேன் இனியான் பிறக்கின்
நின்குறையே அன்றி யார்குறை காண் இரு நீள்விசம்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்
தன்குறை தீர எங்கோன் சடைமேல் வைத்த தாமரையே 71

குழந்தைப்பேறு உண்டாக

தாமம் கடம்பு படைபஞ்சபாணம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் பொழுது எமக்கென்று வைத்த
சேமம் திருவடிச் செங்கைகள் நான்கு ஒளி செம்மை அம்மை
நாமம் திரிபுரை ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே 72

தொழிலில் மேன்மை அடைய

நயனங்கள் முன்றுடை நாதனும் வேதமும் நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராம வல்லி அடியிணையைப்
பயன் என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும் பாடவும்பொன்
சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில் தங்குவரே

விதியை வெல்ல

தங்குவர் கற்பக தாருவின் நிழலில் தாயர் இன்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ் புவனமும் பூத்தஉந்திக்
கொங்கு இவர் பூங்குழலாள் திருமேனி குறித்தவரே 74

தனக்கு உரிமையானதைப் பெற

குறித்தேன் மனத்தில் நின் கோலமெல்லாம் நின்குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலி வருகின்ற நேர்வழி வண்டு கிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ் கொன்றை வேணிப்பிரான் கூற்றை
மெய்யில்
பறித்தேன் குடிபுகு தும்பஞ்சபாண பயிரவியே 75

பகை அச்சம் நீங்க

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்குசை பஞ்சபாணி வஞ்சர்
உயிர் அவி உண்ணும் உயர்சண்டி காளி ஒளிருங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி சூலி வராகியென்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திரு நாமங்கள் செப்புவரே 76

சகல செல்வங்களையும் அடைய

செப்பும் களன கலசமும் போலுந் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராமவல்லி அணிதரளக்
கொப்பும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதி வைத்தேன் என துணை விழிக்கே 77

கட்டுகளில் இருந்து விடுபட

விழிக்கே அருள் உண்டு அபிராம வல்லிக்கு வேதம்
சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடைக்கப்
பழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே செய்து பாழ்நரக்க
கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டு இனியே 78

வெற்ற மகிழ்ச்சி நிலைத்திட

பவா என்னைத் தன்னடி யாரில் கொடியவினை
யவா என்கண் ஓடியவா தன்னை உள்ள வண்ணம்
பவா கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா
பவா நடமாடகத் தாமரை ஆரணங்கே 79

நன்னடத்தை உண்டாக

அணங்கே அணங்குகள் நிற்பரிவாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சில்
வஞ்சகரோடு

இணங்கேன் எனது உனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரோடும்
பிணங்கேன் அறிவு ஒன்றிலென் என்கண் நீ வைத்தபேரளியே 80

மனஒருமைப்பாடு அடைய

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே ஆகிலாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திருமேனியை உள்ளுதொறும்
களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைபுரண்டு
வெளியாய் விடின எங்ஙனே மறப்பேன் நின் விரகினையே 81

எவலர் பலர் உண்டாக

விரவும் புதுமலர் இட்டு நிற்பாத விரைக் கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்லார் இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும் அயிராவதமும் பகீரதியும்
உரவும் குலிசமும் கற்பகக்காவும் உடையவரே 82

சங்கடங்கள் தீர

உடையாளை ஒல்குசெம்பட்டுடையாளை ஒளிர்மதிச்செஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடையாளைத் தயங்கு
நுண்ணூால்
இடையாளை எங்கள் பெம்மான் இடையாளை இங்கு
என்னையினிப்
படையாளை உங்களையும் படையா வண்ணம் பார்த்திருமே 83

துன்பங்கள் நீங்க

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்குசமும் பனிச்சிறைவண்டு
ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும் கரும்பும் என அல்லல்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திரு மேனியும் சிற்றிடையும்
வார்க்குங்கும் முலையும் முலைமேல் முத்து மாலை

ஆயுத பயம் நீங்க

மால் அயன் தேட மறைதேட வானவர் தேடநின்ற
காலையும் சூடகக் கையையும் கொண்டு கதித்த கப்பு
வேலை வெங்காலன் என்மேல் விடும்போது வெளிநில்
கண்டாய்
பாலையும் தேனையும் பாகையும் போலும் பணிமொழியே 85

செயற்கரிய செய்து புகழ்பெற

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திருமூர்த்தி என்றன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால் விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
புழிக்கும் படி ஒரு பாகங் கொண்டாளும் பராபரையே 86

எப்போதும் அம்பிகை அருள்பெற

பரமென்று உணை யடைந்தேன் தமிழேனும் உன்
பத்தருக்குள்
தரமென்று இவனென்று தள்ளத் தகாது தரியலர்தம்
புரமென்று எரியப் பொருப்புவில் வாங்கிய போதில் அயன்
சிரமென்று செற்றகையான் இடப்பாகம் சிறந்தவளே 87

யோக சித்தி பெற

சிறக்கும் கமலத் திருவே நின் சேவடி சென்னிவைக்கத்
துறக்கம் தரும் நின் துணைவரும் நீயும் துரியமற்ற
உறக்கந்தர வந்து உடம்போடு உயிர்உறவு அற்று அறிவு
மறக்கம் பொழுது என் முன்னே வரல் வேண்டும்
வருந்தியுமே 88

கணவன் மனைவி கருத்து வேற்றுமை நீங்க

கருந்தா வகையென் மனத்தாமரையினில் வந்து புகுந்து
தாள் பழைய இருப்பிடமாக இனி எனக்குப்
புகுந்து ஒரு பொருள் இல்லை விண்மேவும்
புதல்வருக்கு
வேலை மருந்தானதை நல்கும் மெல்லியளே 89

அரசாங்கச் செயலில் வெற்றி பெற

மெல்லிய நுண்ணிடை மின்னனையானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலைப் பொன் அனையானைப் புகழ்ந்து
மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடியாரைத் தொழும்
அவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பகடு ஊரும் பதம் தருமே

90

மன நிலை பக்குவமடைய

பதத்தே உருகிநின் பாதத்திலே மனம்பற்றி உன்றன்
இதத்தே ஒழுக அடிமை கொண்டாய் இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங்கேன் அவர்போன வழியும் செல்லேன்
முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே

91

உள்ளத்தில் ஒளிபுண்டாக

நகையே இ.திந்த ஞாலமெல்லாம் பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ் முலைமானே முதுகண் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பது நாம்
மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே

92

மனநிலை தூய்மையாக

விரும்பித்தொழும் அடியார் விழி நீர்மல்கி மெய்புளகம்
அரும்பித் ததும்பி ஆனந்தமாகி அறிவிழந்து
சுரும்பிற் களித்து மொழிதடுமாறி முன் சொன்ன எல்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவரென்றால் அபிராமி சமயம் நன்றே

93

மன உறுதி பெற

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நானறிவது
ஒன்றேயுமில்லை உனக்கேபரம் எனக்கு உள்ள எல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்துவிட்டேன் அழியாதகுணக்
குன்றே அருட்கடலே இமவான் பெற்ற கோமளமே

எங்கும் பெருமை பெற

கோமளவல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோணில்
யாமள வல்லியை ஏதமிலாளை எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகல கலாமயில் தன்னைத் தம்ம
ஆமளவும் தொழுவார் எழுபாருக்கும் ஆதிபேரே

புகழும் அறமும் வளர

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி, குபேரன் அமரர்தங்கோன்
போதிப் பிரமன் புராரி முராரி பொதிய முனி
காதிப் பொருபடைக் கந்தன் கணபதி காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலா போற்றுவர் தையலையே 96

வஞ்சகர் செயல்களிலிருந்து பாதுகாப்பு பெற

தைவந்த நின்னடித் தாமரை சூடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறுங் கரந்த தெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகல் அறியா மடப் பூங்குயிலே 97

அருள் உணர்வு வளர

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா அடவியிடைக் கோலவியன்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசம்பில் கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று இமவான் அளித்த கணங்குழையே 98

அம்பிகையை மனத்தில் காண

குழையைத் தழுவிய கொன்றையற் தார்கமழ்
கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடுந்தோளும் கருப்புவில்லும்
விழையப் பொருதிறல் வேரியம் பாணமும் வெண் நகையும்
உழையைப் பொருகண்ணும் நெஞ்சில் எப்போதும்
உதிக்கின்றவே 99

நூற்பயன்

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம்
புத்தாளை மாதுளம்பூ நிறத்தாளைப் புவியடங்கக்
காளை அங்கையில் பாசாங்குசமும் கருப்பு வில்லும்
காளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கொரு
தீங்கில்லையே 100



காசி முனிவர் அருளிய
காரிய சீர்த் மாலை

திருச்சீற்றம்பலம்

பந்தம் அகற்றும் அநந்தகுணப்
பரப்பும் எவன் பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
ஈண்டி இருந்து கரக்குமோ
சந்த மறை ஆகமங் கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாம் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழுகின்றோம்.

உலகம் முழுதும் நீக்கமற
ஒன்றாய் நிற்கும் பெருளெவனவ்
வுலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள்
உறாத மேலாம் ஒளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டுங் களைகண் எவன் அந்த
உலக முதலைக் கணபதியை
உவந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

இடர்கள் முழுவதும் எவனருளால்
எரிவீ மும்பஞ் செனமாயும்
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கருமம் எவனால் முடிவுறும் அத்
தடவுமருப்புக் கணபதிபொன்
சரணம் சரணம் அடைகின்றோம்.

தலமாகி
 கங்கை முதலான
 காகி அறிந்தறியாத்
 திறத்தி னாலும் உயிர்க்குநலம்
 ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை
 அகற்றி அறிவிப் பான் எவன் அப்
 போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்
 செய்யப்படும் அப் பொருள்யாவன்
 ஐயம் இன்றி உளதாகும்
 அந்தக் கருமப் பயன் யாவன்
 உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
 ஊட்டி விடுவிப்பான் எவன் அந்தப்
 பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
 புரிந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
 விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
 வேத முடிவில் நடம்நவிலும்
 விமலன் யாவன் விறங்குவர
 நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
 நாதன் எவன் எண்குணன் எவன் அப்
 போத முதலைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

மண்ணில் ஓர்ஐங் குணமாகி
 வதிவான் எவன் நீர், இடைநான்காய்
 மண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின்
 மூன்றாய் நவில்வான் எவன் வளியின்
 மண்ணும் இரண்டு குணமாகி
 இளையவான் எவன்வான் இடைஒன்றாம்
 மண்ணல் எவன் அக்கணபதியை
 அன்பிற் சரணம் அடைகின்றோம்.

பாச அறிவில் பசு அறிவில்
 பற்றற் கரிய பரன்யாவன்
 பாச அறிவில் பசு அறிவும்
 பயிலப் பணிக்கும் அவன்யாவன்
 பாச அறிவும் பசு அறிவும்
 பாற்றி மேலாம் அறிவான
 தேசன் எவன் அக்கணபதியைத்
 திகழச் சரணம் அடைகின்றோம்.

நூற்பயன்

இந்த நமது தோத்திரத்தை
 யாவன் மூன்று தினமும் உம்மைச்
 சந்தி களில்தோத் திரஞ் செயினும்
 சகல கரும சித்திபெறும்
 சிந்தை மகிழ்ச் சுகம்பெறும் எண்
 தினம் உச்சரிக்கின் சதுர்த்தியிடைப்
 பந்தம் அகல ஓர் எண்கால்
 படிக்கில் அட்ட சித்தியுறும்.

திங்கள் இரண்டும் தினந்தோறும்
 திகழஒருபான் முறையோதில்
 தங்கும் அரச வசியமாம்
 தயங்கஇருபத் தொருமுறைமை
 பொங்கு உழுவ லால்கிளப்பின்
 பொருவின் மைந்தர் விழுக்கல்வி
 துங்க வெறுக்கை முதற்பலவும்
 தோன்றும் எனச்செப்பினர் மறைந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் சீவபுராணம்



திருச்சீற்றம்பலம்

தொல்லை யிரும்பிறவி சூழும் தளைநீக்கி
அல்லறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன் றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
மங்குவிவார் உன்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
மங்குவிவா ரோங்குவிக்குங் சீரோன் கழல் வெல்க
சனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
சனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
த்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
ய் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி

சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத வின்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன் அவன என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பணியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணுறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்த்
செல்லாஅ நின்றயித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாம் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுள் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்ய என் னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்ய விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வென ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவு இறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பி
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறிநின்று
 பிறந்த பிறப்பருக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் பழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோறும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தானி லாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீழ்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தெசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றுத்து பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அரள் புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங் கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ாாதா ருள்ளத்திள் ளொளிக்கும் மொளியானே
 யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 முந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
 'நக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 யனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 'னே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ன்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்க ததின
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணை
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியமே..
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய போரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிகாய் நி
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றாமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையா
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையோனே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனே ஓன்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலங்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் னுள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்





76

அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்

320, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11, நொலைபேசி : 334004